

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

Στην Αθήνα σήμερα, 5 Ιουλίου 2014, ημέρα Σάββατο και ώρα 16.00', στην Αίθουσα «Προέδρου Αθανασίου Κωνστ. Τσαλδάρη» (223) του Μεγάρου της Βουλής, συνεδρίασε το Δ΄ Τμήμα της «Βουλής των Εφήβων», που αποτελείται από τους μαθητές της Β΄ Τάξης των Δημοσίων και Ιδιωτικών Γενικών Λυκείων και ΕΠΑ.Λ. της Ελλάδας και της Κύπρου, των Ελληνικών Σχολείων της αλλοδαπής καθώς και των ΕΠΑ.Σ. του ΟΑΕΔ, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων», ΙΘ΄ Σύνοδος 2013 – 2014, υπό την προεδρία του βουλευτή Νομού Βοιωτίας, κ. Ιωάννη Καραμπέλα, με αντικείμενο την επεξεργασία και εξέταση του νομοσχεδίου «Κανονισμός Λειτουργίας Μαθητικών Κοινοτήτων».

Στη συνεδρίαση του Τμήματος συμμετείχαν οι έφηβοι βουλευτές: Αντωνίου Νικόλαος (Ν. Βοιωτίας), Αντωνοπούλου Μαρίνα (Ν. Κυκλάδων), Αποστολίνα Λαμπρινή – Παναγιώτα (Ν. Μαγνησίας), Αποστολόπουλος Κωνσταντίνος (Ν. Χίου), Αργυρίου Χρυσοβαλάντης (Ν. Τρικάλων), Ασλανίδης Δημήτριος (Ν. Ημαθίας), Ασλάνογλου Αναστασία (Β΄ Θεσσαλονίκης), Βότσου Κωνσταντίνα (Ν. Σερρών), Γκανά Αθανασία (Ν. Λάρισας), Δρούλια Μαρία (Α΄ Αθήνας), Ευθυμιάδου Βασιλική (Ν. Χαλκιδικής), Ευταξία Παναγιώτα (Α΄ Αθήνας), Ζαλιστή Ειρήνη (Κύπρος), Ζαφειρούλη Ανθή (Ν. Αττικής), Ζούλης Ραφαήλ (Β΄ Αθήνας), Ηλίας Λουκάς (Ν. Ευβοίας), Θεοφάνους Πέτρος (Κύπρος), Θεοχάρους Λεωνίδα (Ν. Δωδεκανήσου), Ιωαννίδου Αικατερίνη (Β΄ Αθήνας), Καβαλέρης Κωνσταντίνος (Αυστραλία), Καϊμακάμη Κυριακή (Ν. Πιερίας), Καλαϊτζίδου Κυριακή (Α΄ Θεσσαλονίκης), Καλούδης Ιωάννης (Ν. Κέρκυρας), Κάνδουλα Νικολέτα (Ν. Ηλείας), Καραγκούνης Παναγιώτης (Β΄ Πειραιά), Καραθανάσης Ιωάννης (Ν. Δράμας), Καραντώνη Άντρα (Κύπρος), Κατσαούνη Βασιλική (Α΄ Αθήνας), Καψάλα Δήμητρα (Ν. Καβάλας), Κνάπικ Καρολίνα (Α΄ Πειραιά), Κορωνιώτης Κωνσταντίνος (Ν. Αργολίδας), Κουρή Μαρία (Επικρατείας), Κούρτη Διοκλίντα (Ν. Καρδίτσας), Κουρτίδου – Σουβατζή Αθανασία (Ν. Πέλλας), Κωνσταντινόπουλος Γεώργιος (Ν. Αχαΐας), Λαθουράκη Δέσποινα (Ν. Λασιθίου), Λάμπρου Αντρούλλα (Κύπρος), Λεβεντάκη Γεωργία (Ν. Χανίων), Λέκκα Πελαγία (Β΄ Αθήνας), Λίγγας Χρήστος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Μάναλης Γεώργιος (Ν. Αττικής), Μήτσιου Απόστολος (Γερμανία), Μισαηλίδου Ευρώπη (Ν. Ξάνθης), Μιχαλόπουλος Λάμπρος (Ουγγαρία), Μοσχογιάννη Μαρία (Α΄ Πειραιά), Μπιδικούδη Ευαγγελία (Ν. Έβρου), Νένος Θωμάς (Ν. Κοζάνης), Νούσια Ασπασία – Σπυριδούλα (Βέλγιο), Ντουμανίδης Κρίστιαν (Ν. Κιλκίς), Ξενίδου Μανθούλα – Χρυσοβαλάντη (Β΄ Αθήνας), Ξουπάς Δημήτριος (Επικρατείας), Παπάζογλου Ανδρέας (Β΄ Αθήνας), Παππάς Κυριάκος (Ν. Θεσπρωτίας), Ρίζου Στεφάνια (Ν. Άρτας), Ρώσσιου Αλεξάνδρα (Ν. Πρέβεζας), Σανιδά Ελένη (Ν. Αττικής), Σπάθης Ιάκωβος – Αλέξανδρος (Ν. Ζακύνθου), Σπυρέλλης Ταξίαρχης (Ν. Λέσβου), Στρατή Αναστασία (Ν. Κορινθίας), Ταφάκης Αναστάσιος (Ν. Φλώρινας), Τζάκος Γεώργιος (Β΄ Αθήνας), Τσεπέλε Μπουρμπούκε (Ν. Ιωαννίνων), Τσερκεζίδου Γεωργία (Ν. Ροδόπης), Φεργαδάκη Κρυσταλλία (Ν. Ηρακλείου), Φουντουλάκης Βασίλειος (Α΄ Θεσσαλονίκης), Φωτίου Ολίβια (Κύπρος), Χαβαλέ Σοφία – Ελευθερία (Ν. Τρικάλων), Χίρτογλου Ανδρόνικος (Β΄ Αθήνας), Χριστοδουλάκη Αθανασία (Β΄ Αθήνας), Χριστονίκος Χρυσάνθος (Ν. Αιτωλοακαρνανίας), Χριστοπούλου Ασημίνα - Σοφία (Ν. Αχαΐας), Ψώνη Σταυρούλα (Ν. Μεσσηνίας).

Στη συνεδρίαση παρέστησαν οι κ.κ. Αλεξάνδρα Μοσχοπούλου και Σταματία Παπαδημητρίου, επιστημονικές συνεργάτιδες του Συνηγόρου του Παιδιού και Μαρία Κωτσέλη, Διευθύντρια του 2^{ου} Γυμνασίου Άνω Λιοσίων, ως ειδική εμπειρογνώμονας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Καλησπέρα σας, έφηβοι βουλευτές, σας καλωσορίζω. Ανοίγει η συνεδρίαση του Τμήματος, θα ήθελα να σας πω ότι θα ξεκινήσουμε με τις εισηγήσεις που θα διαρκέσουν 10 λεπτά. Θα παρακαλούσα πάρα πολύ να ακούσετε προσεκτικά τις εισηγήσεις, ώστε μετά να μπούμε στη συζήτηση επί των άρθρων. Το πρώι γνωριστήκαμε, σας παρακολούθησα στην διαδικασία προετοιμασίας των επίκαιρων ερωτήσεων, άρα ας μην κάνω ένα καινούργιο χαιρετισμό.

Ισχύουν όσα είπα το πρώι, από εσάς περιμένω την αμφισβήτηση, η οποία θα είναι εποικοδομητική και σήμερα το απόγευμα, αλλά ιδιαίτερα αύριο το πρώι. Παρακαλώ, το λόγο έχει η κυρία Παπαδημητρίου.

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού - εισηγήτρια): Καλησπέρα, γνωρίζουμε ότι οι έφηβοι σήμερα ζουν σε τεράστια δυσκολία, λόγω της κρίσης, της ανασφάλειας και της αγωνίας για το μέλλον. Γνωρίζουμε επίσης αυτό που συζητάγαμε χθες, ότι το εκπαιδευτικό σύστημα είναι προσανατολισμένο σε πολύ μεγάλο βαθμό στις εξετάσεις και στο βαθμό, στη συσσώρευση γνώσεων και όχι στο βίωμα και τη συμμετοχή. Και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, πέρυσι το καλοκαίρι ενόψει του νομοσχεδίου για το νέο Λύκειο, επισημάναμε στον Υπουργό Παιδείας την ανάγκη να υπάρχει αντί για ένα σχολείο γεμάτο εξετάσεις, ένα σχολείο εμπειρίας, συμμετοχής, αλληλεπίδρασης και συνεργασίας.

Σήμερα, λοιπόν, εισηγούμαστε ένα σχέδιο που θεωρούμε ότι ακουμπά τον πυρήνα των εκπαιδευτικών σχέσεων. Και αυτό, όχι γιατί αδιαφορούμε για το περιεχόμενο των σπουδών και για την οργάνωση του σχολείου, αλλά γιατί επιχειρούμε να διαφυλάξουμε και να δυναμώσουμε το δικαίωμα των μαθητών να έχουν λόγο. Δηλαδή να συμμετέχουν στη διαμόρφωση της δικής τους μικρής σχολικής κοινότητας.

Έχουμε την αίσθηση ότι είμαστε εντός θέματος, γιατί αυτό που βγαίνει από τα παιδιά, από εσάς, είναι ότι θέλετε να αλλάξετε τα πράγματα. Πού θέλετε να αλλάξετε τα πράγματα: στο σχολείο και στην εκπαίδευση. Πώς αλλάζουμε τα πράγματα: με το να μας ακούσουν, με το να πιέζουμε για τις αλλαγές που θέλουμε. Πώς γίνεται

αυτό: αποκτώντας μια δυνατή και αξιόπιστη φωνή. Αυτός είναι ακριβώς ο πυρήνας των μαθητικών κοινοτήτων, γιατί μέσα από τις μαθητικές κοινότητες συμμετέχουμε, ακουγόμαστε και έχουμε μια θεσμική και ομαδική φωνή.

Η φίμωση επιτυγχάνεται με την απαξίωση των ομάδων, με την αποδυνάμωση της φωνής των μαθητών. Γιατί η ατομική εκτόνωση και η ατομική διαμαρτυρία είναι ανώδυνο πράγμα. Άρα, θεωρούμε ότι η ενίσχυση του οργάνου που έχετε στο σχολείο είναι στα χέρια σας, είναι στα χέρια σας λοιπόν να διεκδικείτε οργανωμένα την έκφραση της γνώμης σας. Βρισκόμαστε εδώ, λοιπόν, για να συζητήσουμε το σχέδιο μαθητικών κοινοτήτων που αφορά τη σχολική ζωή, τη δημοκρατία στο σχολείο, τα δικαιώματά σας.

Τι είναι μαθητικές κοινότητες; Μαθητικές κοινότητες είναι όλοι και όλες οι μαθητές και μαθήτριες ενός σχολείου. Είναι οι εκπρόσωποί μας, τα πενταμελή και δεκαπενταμελή, είναι οι συνελεύσεις, είναι ο χώρος που μιλάμε, που λέμε τη γνώμη μας, που διεκδικούμε, που συνεργαζόμαστε, που κάνουμε καλύτερη την καθημερινότητά μας. Μέσα από τις μαθητικές κοινότητες μπορούμε να αποφασίζουμε για πράγματα που θέλουμε να αλλάζουμε, να βρούμε τρόπους να λύνουμε προβλήματα.

Αυτά που μόλις είπα, τα λέει και ο κανονισμός με πιο πολλά και δύσκολα λόγια. Τι είναι στην πράξη μαθητικές κοινότητες; Σε κάποια σχολεία είναι αυτά που λέει ο κανονισμός, σε κάποια άλλα είναι ο δημοφιλής πρόεδρος του δεκαπενταμελούς, η ώρα των εκλογών, η διοργάνωση μιας εκδρομής, η συνέλευση που είναι η ώρα του χαβαλέ κλπ.

Τη δεκαετία του '80, λοιπόν, 30 χρόνια πριν, είχαμε έναν βασικό νόμο του 1985 για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ο οποίος ισχύει ακόμη και σήμερα. Αυτός ο νόμος έγραφε ότι οι μαθητές πρέπει να έχουν ενεργό ρόλο στη σχολική ζωή και γι' αυτό το 1986 βγήκε μια υπουργική απόφαση, η οποία εξειδίκευσε το νόμο και είπε ότι θεσμοθετούμε τώρα τις μαθητικές κοινότητες. Είναι ο κανονισμός που συζητούμε σήμερα. Η υπουργική απόφαση αυτή λέει πάρα πολλά πράγματα και κατά τη γνώμη μας είναι ένα ευχολόγιο, που λέει πώς ονειρεύεται ο νομοθέτης τον θεσμό. Αυτό που βλέπουμε σήμερα στα περισσότερα σχολεία, όχι όλα, είναι ότι οι μαθητικές κοινότητες είναι πολύ μακριά από το όνειρο του νομοθέτη. Γιατί, λοιπόν, διαλέξαμε αυτό το θέμα ενώ ξέρουμε ότι οι μαθητικές κοινότητες δεν είναι πολύ διάσημες ούτε τους μαθητές, ούτε στους καθηγητές;

Ύστερα από λίγα χρόνια που επισκεπτόμαστε σχολεία ως Συνήγορος του Παιδιού και μιλάμε με πολλούς μαθητές και εκπαιδευτικούς, έχουμε πειστεί ότι το θέμα της δημοκρατίας το σχολείο είναι πάρα πολύ κρίσιμο. Έχουμε διαπιστώσει ότι εκτός από όλα τα άλλα προβλήματα του σχολείου που είπατε χθες, οι ελλείψεις καθηγητών, η ύλη, η έμφαση στις εξετάσεις κ.λπ., άλλο ένα τεράστιο πρόβλημα είναι η απαξίωση της σχολικής ζωής και της καθημερινότητας, διότι κάποια πράγματα, όπως οι νόμοι της εκπαιδευτικής πολιτικής, είναι πολύ δύσκολο να τα αλλάξουμε. Όμως είμαστε ικανοί να αλλάξουμε από μόνοι μας τη ζωή μας καθημερινά στο σχολείο.

Επίσης, θεωρούμε ότι όλη αυτή η δυσκολία που βιώνουν τα παιδιά σήμερα στο σχολείο, η οποία οδηγεί στον θυμό, στην πίεση, στο άγχος και στην απογοήτευση ή στην πειθαρχία - βαθμοί, εξετάσεις διάβασμα κ.λπ., μας λέει ότι λείπει από το σχολείο ένα ποιοτικό, πολύ σημαντικό πράγμα, που είναι η έμφαση στον άνθρωπο, στο σχετίζεσθαι και στην πραγματική εκπαίδευση. Γι' αυτό, λοιπόν, θεωρούμε ότι σήμερα στην κρίση, που οι έφηβοι νιώθουν ότι απειλούνται, είναι πολύ σημαντικό να νιώθουν ότι στο σχολείο δεν είναι αριθμοί, αλλά είναι πρόσωπα. Οι ώρες που περνάει ο μαθητής στο σχολείο είναι πάρα πολλές και πρέπει να νιώθει ότι έχει τις διαδικασίες που του δίνουν τη δυνατότητα να νιώσει ότι αξίζει.

Επίσης, ένα από τα καλά που έχουν αλλάξει από το 1986 μέχρι σήμερα, είναι ότι οι ενήλικες έχουν αρχίσει να συνειδητοποιούν περισσότερο ότι τα παιδιά έχουν δικαιώματα και όχι μόνο τα γνωστά δικαιώματα που όλοι ξέρουμε, τροφή, στέγη, εκπαίδευση και τα γνωστά, αλλά και αυτά που παλιά θεωρούνταν πολυτέλεια, όπως είναι ότι τα παιδιά έχουν γνώμη για όσα συμβαίνουν γύρω τους και ότι πρέπει να την ακούμε.

Εμείς συμφωνούμε με την αφρικανική παροιμία που λέει ότι δεν χρειάζεται να είσαι γέρος για να είσαι σοφός. Θεωρούμε, δηλαδή, ότι τα παιδιά είναι ειδικό πρώτα απ' όλα στο να είναι παιδιά, στο να είναι 8, 10 ή 17 χρόνων, όπως είσατε εσείς. Τα παιδιά έχουν τεράστια εμπειρία και γνώση του τι σημαίνει να είσαι μαθητής και πώς είναι το εκπαιδευτικό σύστημα σήμερα στο σχολείο. Τα παιδιά δεν είναι η πηγή του προβλήματος, αλλά η πηγή της λύσης. Δεν θεωρούμε εμείς ότι είναι μόνο το μέλλον, όπως λέμε συνήθως, αλλά είναι και το παρόν και θεωρούμε ότι πολλά από τα μέτρα που επηρεάζουν άμεσα τη ζωή των παιδιών σχεδιάζονται χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τη γνώμη τους και έτσι χάνεται μια πολύ καλή ευκαιρία να έχουμε καλύτερους νόμους και πολύ καλύτερα προγράμματα, που θα ήταν προς όφελος των παιδιών.

Το θέμα, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα, που είναι η συμμετοχή των παιδιών στο σχολείο θεωρούμε ότι είναι ένα θέμα για το οποίο είσατε οι καλύτεροι εμπειρογνώμονες εσείς και βέβαια οι εκπαιδευτικοί σας και γι' αυτό έχουμε καλέσει τη Διευθύντρια ενός σχολείου που θα σας πει μετά την εμπειρία της. Θέλουμε, λοιπόν, να ξαναφέρουμε στο προσκήνιο τη δημοκρατία στα σχολεία, γιατί όπου έχουμε δει να εφαρμόζεται καλά ο κανονισμός μαθητικών κοινοτήτων, έχουμε δει ότι οι μαθητές είναι πιο χαρούμενοι και πιο ικανοποιημένοι. Δηλαδή είναι τα σχολεία όπου το κλίμα είναι καλύτερο από τα άλλα. Παρόλο που έχουν το ίδιο εκπαιδευτικό σύστημα, τις εξετάσεις, την τράπεζα θεμάτων, το Νέο Λύκειο κ.λπ., τα παιδιά νιώθουν ότι κάποιες στιγμές δεν πάνε χαμένες, ότι δεν έχουν μόνο άγχος και πίεση και ότι κάτι καλό κάνουν τις ώρες που είναι εκεί. Εμείς εκτιμούμε ότι το καλύτερο που μπορεί να συμβεί σε ένα παιδί στο σχολείο, από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο, είναι να μάθει να συνδέεται με τους άλλους, να σέβεται τους άλλους με βάση τη διαφορετικότητα, να γνωρίζει τα δικαιώματά του, να μπορεί να επικοινωνεί με τους συμμαθητές του και τους εκπαιδευτικούς και να μπορεί να βοηθήσει στο να γίνει ένα σχολείο καλύτερο.

Εισηγούμαστε, λοιπόν, ένα νέο σχέδιο σε αντικατάσταση του παλιού, δηλαδή αυτού που ισχύει τώρα, γιατί θέλουμε ο κανονισμός μαθητικών κοινοτήτων να είναι πιο συγκεκριμένος, πιο συνοπτικός, πιο εύχρηστος και πιο κατανοητός από αυτούς που τον χρησιμοποιούν, δηλαδή από εσάς και τους καθηγητές σας. Θέλουμε οι μαθητικές κοινότητες να βελτιωθούν και να αναβαθμιστεί ο ρόλος τους και γι' αυτό έχουμε βάσει προβλέψεις που θα συζητήσουμε αργότερα αναλυτικά, όπως να υπάρχει συνεργασία μαθητών και εκπαιδευτικών, να υπάρχει ο υπεύθυνος καθηγητής, οι μαθητικές κοινότητες να έχουν ρόλο στην επίλυση συγκρούσεων κλπ.

Θέλουμε, επίσης, ο κανονισμός μαθητικών κοινοτήτων να είναι σύμφωνος με τη Διεθνή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού, η οποία ψηφίστηκε το 1989 και δίνει τεράστια σημασία στο ότι τα παιδιά έχουν γνώμη και αυτή πρέπει να γίνεται ακουστή. Θέλουμε να ταράξουμε τα νερά σε έναν χώρο που θεωρεί ότι ο θεσμός αυτός δεν είναι κάτι σπουδαίο και κάτι ουσιαστικό, αλλά είναι κάτι τυπικό. Τέλος, θέλουμε σήμερα εδώ να μην παίξουμε ένα απλό παιχνίδι προσομοίωσης της Βουλής. Θέλουμε να φτιάξουμε ένα συγκεκριμένο κείμενο. Ελπίζουμε να το δούμε να υιοθετείται, να γίνεται πράξη και να μην μείνει μόνο στα χαρτιά. Θέλουμε να υπάρξει μια εκστρατεία, μια ευαισθητοποίηση και μια εκπαίδευση δική σας και όλων των υπολοίπων μαθητών της χώρας για τη δημοκρατία στο σχολείο.

Τέλος, για τη συγγραφή του κειμένου που έχετε μπροστά σας έχουμε λάβει υπόψη, πρώτον, την εμπειρία που έχουμε από τις υποθέσεις που έχουμε χειριστεί στο Συνήγορο και έχουν να κάνουν με τα προβλήματα που δημιουργούνται στα σχολεία. Δεύτερον, έχουμε λάβει υπόψη μας τις προτάσεις των μαθητών που ακούμε τόσα χρόνια και των καθηγητών βέβαια. Έχουμε λάβει υπόψη μας τις προτάσεις της ομάδας εφήβων συμβούλων μας, τις συστάσεις ευρωπαϊκών οργανισμών, όπως είναι το Συμβούλιο της Ευρώπης, τις απόψεις ευρωπαϊκών Συνηγόρων του Παιδιού και βεβαίως στο τελικό κείμενο που θα στείλουμε στον Υπουργό θα αξιοποιηθούν οι προτάσεις που θα κάνετε σήμερα, οι προτάσεις που έχετε κάνει ήδη στο φόρουμ καθώς και μια άλλη συζήτηση που θα κάνουμε από το φθινόπωρο πάλι με καθηγητές και μαθητές στα σχολεία που θα πάμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Μαρία Κωτσέλη, Διευθύντρια του 2^{ου} Γυμνασίου Άνω Λιοσίων.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΤΣΕΛΗ (ειδική εμπειρογνώμονας, Διευθύντρια του 2ου Γυμνασίου Άνω Λιοσίων): Καλησπέρα και από εμένα. Θα αναφερθώ στη γενική συνέλευση που έχω στο σχολείο και πώς μαζί θα φτιάξουμε τώρα το όνειρο που κάναμε και λίγο πραγματικότητα στο σχολείο. Πριν από 3 χρόνια, λοιπόν, ανέλαβα ένα Γυμνάσιο με αρκετά προβλήματα σε μια δύσκολη περιοχή, όπως είναι οι περισσότερες βέβαια στην παρούσα φάση, αλλά με πολλά προβλήματα βίας, έντασης, απαξίωσης του χώρου του σχολείου από τα παιδιά και, αφού πέρασα ένα εγκεφαλικό τον πρώτο μήνα, σκέφτηκα ότι κάτι πρέπει να κάνω για να δράσω διαφορετικά και όχι να παθαίνω απανωτά τα εγκεφαλικά. Έτσι, λοιπόν, μάζεψα τους μαθητές μου μια μέρα και είπα ότι έχω ένα όνειρο και θέλω να το μοιραστούμε μαζί και θέλω ένα σχολείο δημοκρατικό, συμμετοχικό και δημιουργικό. Τα παιδιά, πριν από τους συναδέλφους, είπαν ότι το θέλουν και ζήτησα τη βοήθειά τους και λέω «μαζί», γιατί είμαστε στην ίδια πλευρά του ποταμού και η ροή του νερού είναι πολύ δυνατή. Πρέπει, λοιπόν, να κρατηθούμε χέρι-χέρι και να περάσουμε απέναντι μαζί.

Ξεκινήσαμε, λοιπόν, σε έναν χώρο εφαρμόζοντας τον κανονισμό του σχολείου, φτιάχνοντας ένα καλό δεκαπενταμελές, δηλαδή ένα δεκαπενταμελές που ήταν εκεί κάθε μεσημέρι Δευτέρας για μια ώρα. Είπαμε ότι πρέπει να φτιάξουμε έναν κανονισμό που θα περιορίζει και εμάς, αλλά και εσάς και πρέπει να εφαρμόζεται. Κάθε παιχνίδι έχει τους κανόνες του. Πρέπει όλοι να τους εφαρμόσουμε. Για ένα χρόνο μαζί κάθε Δευτέρα φτιάχναμε τον κανονισμό του σχολείου. Σε ένα μεγάλο σχολείο 400 περίπου παιδιών, ζητήσαμε να υπάρχουν 15 εκπαιδευτικοί, όσα είναι τα τμήματα, που να θέλουν να είναι υπεύθυνοι καθηγητές στο τμήμα τους, όχι για τις απουσίες και τα διαδικαστικά, αλλά καθηγητές που στέκονται δίπλα στους μαθητές τους και στις ανάγκες τους. Έδειξαν προθυμία και από τους δεκαπέντε νομίζω το έργο τους το πέτυχαν οι δέκα πάρα πολύ καλά, με συμβόλαια σε κάθε τμήμα και συναντήσεις τακτικές. Κοίταξα λίγο τον κανονισμό και είδα ότι δεν υπήρχε συγκεκριμένη μέρα. Ο κάθε καθηγητής όφειλε, έστω μία φορά τον μήνα, να δίνει το λόγο για μια ώρα στους μαθητές του. Θυσίαζε την ώρα του και τα παιδιά συγκεντρώνονταν και έκαναν μάθημα.

Για να είναι, όμως, ένα σχολείο δημοκρατικό πρέπει να είναι επικοινωνιακό. Θα έπρεπε να ανοίξουν όλες οι πόρτες. Δεν υπάρχει κλειστή πόρτα στο σχολείο, ούτε του Διευθυντή, ούτε του Υποδιευθυντή ούτε των καθηγητών. Αυτό δημιούργησε ένα μικρό πρόβλημα στο γραφείο, γιατί οι συνάδελφοι έβγαιναν για 5 λεπτά και υπήρχε ένα τσούρμο από μαθητές που έρχονταν ζητήσουν κάτι. Υπήρχε μεγάλη ένταση που δεν τους άφηνε να ξεκουραστούν.

Όμως, αυτήν την ξεκούραση που έχαναν εκεί, την κέρδιζαν σε άλλα πράγματα και το είδαμε αργότερα πραγματικά σε ουσιαστικά πράγματα που είχαν να κάνουν με τα παιδιά. Βεβαίως, στα διαλείμματα όχι μόνο άνοιγαν οι πόρτες, αλλά κατέβαινα στην αυλή και επικοινωνούσαμε και μιλούσαμε με τα παιδιά, ανταλλάσσαμε απόψεις για πράγματα που είχαν να κάνουν με το σχολείο. Το σχολείο υπέφερε από βανδαλισμούς. Υπήρχαν τα guests, όπως γνωρίζετε πολύ καλά -και ο γιος μου έκανε γκράφιτι- αλλά αυτό δεν ήταν γκράφιτι, ήταν η διαμαρτυρία του καθενός, όπως του ερχόταν. Αυτό δεν μου άρεσε καθόλου, διότι όπως έχει πει ο Τσώρτσιλ είναι οι άνθρωποι που κάνουν τα κτίρια, αλλά σε βάθος χρόνου είναι τα κτίρια που φτιάχνουν τους ανθρώπους. Αυτό είναι παιδεία. Το να υπάρχει ένας χώρος που εμπνέει σεβασμό, πολιτισμό, είναι πολύ σοβαρό θέμα του σχολείου. Δεν μπορούν οι βανδαλισμένοι τοίχοι να φτιάξουν σωστούς αυριανούς πολίτες.

Καλέσαμε την Urban Act, μια μεγάλη ομάδα γκράφιτι, οι οποίοι μας βοήθησαν και κάνανε ένα τεράστιο γκράφιτι σε έναν μεγάλο χώρο του προαυλίου και μετά τους βοήθησαν να εκφραστούν οι ίδιοι στους τοίχους του

σχολείου, οι οποίοι είχαν παντού συνθήματα. Έχει αφεθεί ένας χώρος στο πίσω μέρος του σχολείου, όπου ο κάθε πικραμένος πηγαίνει και γράφει τη γνώμη του, αλλά είναι ένας τοίχος και δεν είναι όλοι οι τοίχοι του σχολείου. Όλοι οι τοίχοι του σχολείου διακοσμήθηκαν από τα παιδιά, όπως και οι τάξεις του σχολείου. Δώσαμε την πρωτοβουλία στα παιδιά στην κάθε τάξη, διότι σ' αυτές έμειναν για δύο ή τρία χρόνια, το δικαίωμα να φτιάξουν τους δικούς τους τοίχους, να ζωγραφίσουν και να τους βάψουν με τα χρώματα που ήθελαν. Μάλιστα, μια τάξη έγινε στρουμφοχωριό. Δεν μου άρεσε καθόλου, διότι ήταν σαν βρισκόμασταν σε Νηπιαγωγείο, αλλά αυτό τους άρεσε. Βασανιζόμαστε λιγάκι εμείς, αλλά είναι αυτό που θέλουν τα παιδιά και αυτός ο χώρος είναι δικός τους για οκτώ ώρες. Ακριβώς όπως μου είπε ο γιος μου, ότι θέλει τον ένα τοίχο του δωματίου του μαύρο και έπαθα μία κρίση, αλλά είναι δικός του ο χώρος. Φέτος η πρώτη τάξη θα βάψει με τον δικό της τρόπο τους τοίχους της τάξης, όπου θα μείνει για τρία χρόνια. Αυτούς τους τοίχους, αυτά τα θρανία, αυτόν τον χώρο τον επιμελούνται οι ίδιοι. Είναι υπεύθυνοι για τον χώρο τους. Αν, για παράδειγμα, βάλουν πυράκια στην εξώπορτα, πράγμα που δεν συμβαίνει στα δημόσια σχολεία..., είναι υποχρεωμένοι να αλλάξουν εκείνοι την κλειδαριά ή να πληρώσουν τη ζημιά, στην οποία συμμετέχουν ή όχι. Ο υπόλοιπος χώρος είναι επίσης δικός τους.

Το σχολείο πρέπει να είναι συμμετοχικό. Τα παιδιά δεν πρέπει να αποκλείονται από πουθενά. Υπάρχουν δέκα επίσημες ομάδες που κάνουν προγράμματα, κίνηση, μουσική και διάφορα πράγματα. Όμως οι εθελοντικές ομάδες είναι πολύ περισσότερες και αυτό που έχω πει πολλές φορές στα παιδιά είναι ότι αυτός ο χώρος είναι δικός τους, όσο είναι και δικός μας, όσο είναι και των γονιών τους, όσο είναι και των παιδιών τους. Επομένως, αυτός ο χώρος πρέπει να προστατεύεται. Τα παιδιά έχουν αναλάβει τον κήπο εθελοντικά. Η ανακύκλωση είναι κάτι που δουλεύει, αλλά εκείνο που μου αρέσει πιο πολύ είναι η επαναχρησιμοποίηση. Πήραν παλέτες, ήρθαν Κυριακή, έβαψαν τις παλέτες, έφτιαξαν σταντ για τα ποδήλατά τους, με παλιά λάστιχα έφτιαξαν παγκάκια. Έφτιαξαν το χώρο τους έτσι όπως θα επιθυμούσαν να είναι ο δικός τους σχολικός χώρος, που θα στεγάσει τα δικά τους όνειρα όσο και τα δικά μας, διότι όταν αυτά είναι ολοκληρωμένα και ισορροπημένα - αυτός είναι ο ρόλος του σχολείου και όχι να πάνε όλοι στις πανελλήνιες εξετάσεις με ένα παλιό ή ένα καινούργιο σύστημα- αν είμαστε ισορροπημένοι, όποια γνώση και αν πάρουμε, θα ξέρουμε να τη δουλέψουμε σωστά και να την δώσουμε αργότερα σωστά.

Το σχολείο μάς μαθαίνει να αλλάζουμε την μικρή μας κοινωνία και αργότερα να διεκδικούμε αυτήν την ίδια κοινωνία έξω από τους τοίχους του σχολείου μας. Με μεγάλη μου χαρά βλέπω σε πολύ σημαντικές δουλειές του σχολείου να έρχονται και γονείς. Προχθές ήρθε ένας μπαμπάς με μπετονιέρα, διότι ρίχναμε μπετόν για να φτιάξουμε με παλιά λάστιχα κάποια παγκάκια, στις 06:30, μαζί με τους καθηγητές γυμναστικής που και εκείνοι ήθελαν να τα φτιάξουν. Κάποια άλλη στιγμή ένας μαθητής μου είπε ότι η είσοδος και ο κήπος είναι απαράδεκτα και ότι θα έρθει με τη μεσινέζα του μπαμπά του να τα καθαρίσει. Του είπα πολύ ευχαρίστως να έρθει.

Στο γραφείο γίνεται η ίδια δουλειά. Μοιραζόμαστε δουλειές. Το My School φέτος μας παίδεψε πάρα πολύ. Είχαμε μεγάλη βοήθεια από τους μαθητές. Κάποια στιγμή περνούσα τα ονόματα στο My School, έφυγα για λίγο γιατί με φώναξαν κάποιοι συνάδελφοι καθηγητές και όταν γύρισα βρήκα τους μαθητές στο γραφείο μου που συνέχιζαν να γράφουν τη λίστα. Ειλικρινά θεωρώ ότι τα παιδιά, σαν κι εσάς και σαν κι αυτά που έχω στο σχολείο, έχουν ένα όνειρο και αυτό το όνειρο είναι μια πιο δημοκρατική κοινωνία και μια κοινωνία που θα εστιάζει στον άνθρωπο, θα εστιάζει στις σχέσεις. Αυτό το πετυχαίνετε εσείς και εμείς μαζί, όχι απέναντι, μαζί και αυτό διεκδικήστε το περισσότερο από όλα τα άλλα.

Η ευθύνη είναι πολύ σημαντική. Η ευθύνη των μαθητών για το σχολείο, πέρα από τη συμμετοχή τους σε όλα αυτά που γίνονται, είναι μεγάλη. Πέρυσι μας έκλεψαν διαδραστικούς πίνακες. Έχουμε μια ομάδα facebook και μέσα από αυτή την ομάδα επικοινωνούμε καθημερινά, ακόμη και τώρα στις διακοπές. Βρήκαμε ποιος τους πήρε και επέστρεψαν τους πίνακες, ακόμη και τα καλώδια που είχαν κόψει. Τα παιδιά απαιτήσαν να μην απειλεί κανείς τη δική τους περιουσία. Τα παιδιά αυτά μένουν στο σχολείο, περνάνε και δεν φεύγουν. Έρχονται ακόμη και μετά και με μεγάλη συμμετοχή -το είδατε και προχθές- σε όλες τις δράσεις του σχολείου είναι εκεί.

Σε αυτό το «μαζί» το σχολείο δίνει μεγάλη βάση. Θα ήθελα να τελειώσω με μια φράση που διάβασα και με άρεσε πολύ, διότι δεν θέλω να φεύγουν και να μας ξεχνούν τα παιδιά, αλλά το κομμάτι του Γυμνασίου να είναι ενεργό μια ζωή. «Δώσε σ' αυτούς που αγαπάς φτερά να πετάξουν, ρίζες για να γυρίσουν πίσω και λόγους για να μείνουν εκεί.». Αυτό το είπε ο Δαλάι Λάμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Κυρία Κωτσέλη, πραγματικά ζηλεύω που δεν σας είχα καθηγήτρια.

ΜΑΡΙΑ ΚΩΤΣΕΛΗ (ειδική εμπειρογνώμονας, Διευθύντρια του 2ου Γυμνασίου Άνω Λιοσίων): Θέλησα να είναι το σχολείο μου αυτό που θα ήθελα να έχει ο γιος μου και εσείς το ίδιο να κάνετε, σε όποια δουλειά κάνετε, για τα παιδιά που θα έρθουν μετά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Αφού ολοκληρώθηκαν οι εισηγήσεις των δύο εισηγητριών, της κυρίας Παπαδημητρίου και της κυρίας Κωτσέλη, προχωρούμε στην ψήφιση του νομοσχεδίου επί της αρχής. Η εκτίμησή μου είναι ότι εφόσον ήρθατε εδώ και πέρασε μια διαδικασία, θα πρέπει να ψηφιστεί το νομοσχέδιο, ώστε να μπορείτε να έχετε αργότερα τις αντιρρήσεις σας. Εάν δεν ψηφιστεί, σταματά εδώ η διαδικασία. Είναι πολύ καλύτερα να προχωρήσετε και στην συνέχεια όλες οι αντιρρήσεις σας να συζητηθούν στα άρθρα και να καταγραφούν.

Προχωράμε στην ψήφιση δι' ανατάσεως της χειρός. Συμφωνείτε με την φιλοσοφία; Ψηφίζετε επί της αρχής; Έχει αντίρρηση κανένας;

Επομένως ψηφίστηκε ομοφώνως.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση επί των άρθρων. Έχουμε κατάλογο που θα ακολουθηθεί, αλλά πρώτα απ' όλα θα ξεκινήσουν οι εισηγητές.

Τον λόγο έχει η κ. Παπαδημητρίου.

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού - εισηγήτρια): Άρθρο 1: Η συμμετοχή των μαθητών στη σχολική ζωή. Αυτό ακριβώς που λέγαμε πριν. Αυτό το άρθρο ορίζει τι σημαίνει συμμετοχή. Λέει ότι η συμμετοχή είναι δικαίωμα των μαθητών και ότι χωρίς τη συμμετοχή δεν μπορεί να λειτουργήσει το σχολείο δημοκρατικά και δεν μπορούν να λειτουργήσουν οι μαθητικές κοινότητες. Το τι σημαίνει η συμμετοχή λείπει από τον κανονισμό που ισχύει σήμερα. Το αντίστοιχο άρθρο, αν έχετε διαβάσει αυτό που ισχύει σήμερα, περιγράφει γενικά ποιος είναι ο σκοπός του σχολείου, που αυτό είναι κάτι που περιγράφεται και σε άλλους νόμους της εκπαίδευσης. Εμείς θέλουμε σε αυτό το άρθρο να περιγράφεται ακριβώς τι εννοούμε, όταν λέμε ότι συμμετέχουν τα παιδιά. Όπως σας είπα πριν, η συμμετοχή ορίζεται στο άρθρο 12 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Αυτό το άρθρο αναφέρει ότι η πολιτεία πρέπει να εγγυηθεί στα παιδιά το δικαίωμα να λένε ελεύθερα την γνώμη τους, σχετικά με οποιαδήποτε θέματα τα αφορούν και ότι αυτή η γνώμη πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ανάλογα με την ηλικία και την ωριμότητά τους. Το άρθρο 12 ορίζει επίσης ότι πρέπει να δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά να ακούγονται είτε άμεσα, είτε μέσω εκπροσώπου, είτε μέσω αρμόδιου οργανισμού.

Από την υιοθέτηση της Σύμβασης το 1989 και μετά, έχει δοθεί πολύ μεγάλη έμφαση στο δικαίωμα της συμμετοχής. Έχουν γραφτεί πάρα πολλές εκθέσεις, που λένε πόσο σημαντική είναι η συμμετοχή των παιδιών στην οικογένεια, στο σχολείο και στην κοινότητα. Έχουν πραγματοποιηθεί πάρα πολλές έρευνες, που λένε ότι όταν τα παιδιά συμμετέχουν οι αποφάσεις των ενηλίκων είναι καλύτερες. Έχει, επίσης, αποδειχθεί ότι όταν τα παιδιά συμμετέχουν, γίνονται πολύ μεγάλες και θετικές αλλαγές στη ζωή τους και στο περιβάλλον τους.

Όπως θα διαβάσετε, αυτό το άρθρο δεν λέει μόνο «έκφραση των απόψεων των παιδιών» αλλά λέει «και ακρόασή τους» παρακάτω. Τι σημαίνει, λοιπόν, ακρόαση; Σημαίνει ότι δεν λέω απλώς τη γνώμη μου, αλλά ότι ο άλλος πρέπει να τη λάβει υπόψη του. Αυτό δεν σημαίνει πως οτιδήποτε λένε οι μαθητές απευθείας γίνεται αποδεκτό, όμως σημαίνει ότι αυτή την άποψη την ακούνε οι εκπαιδευτικοί και σκέφτονται προσεκτικά πάνω σ' αυτή. Ούτως ή άλλως, όπως ξέρουμε, η συμμετοχή είναι η διαδικασία της από κοινού λήψης των αποφάσεων.

Η συμμετοχή, στην τρίτη παράγραφο, σημαίνει ακόμα ότι οι εκπαιδευτικοί πρέπει να δίνουν στους μαθητές αρμοδιότητες και ευθύνες, πρέπει να δημιουργούν τις συνθήκες και τις ευκαιρίες για να πάρουν τα παιδιά τις αρμοδιότητες και τις ευθύνες.

Η τελευταία παράγραφος λέει ότι συμμετοχή σημαίνει ότι οι μαθητές αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες για να κάνουν το σχολείο τους καλύτερο. Αυτό γιατί, όπως σας είπα, έχει αποδειχθεί ότι τα παιδιά όταν τους δοθεί το κατάλληλο πλαίσιο και η ευκαιρία μπορούν να δρουν εξαιρετικά αποτελεσματικά και υπεύθυνα και αλλάζουν προς το καλύτερο τη ζωή και το περιβάλλον τους.

Αυτά το ξέρω ότι ακούγονται πολύ θεωρητικά, αλλά είναι εξαιρετικά σημαντικά και αυτό είναι το άρθρο 1, που είναι σαν εισαγωγή σ' αυτό το σχέδιο νόμου.

Το άρθρο 2 είναι λίγο πιο τεχνικό, ο τίτλος του είναι « Έννοια, σκοπός και χαρακτήρας των μαθητικών κοινοτήτων». Στην αρχή δίνονται οι ορισμοί, όπως τι είναι μαθητική κοινότητα, αλλά αυτά τα ξέρετε. Μαθητική κοινότητα είναι οι μαθήτριες και οι μαθητές ενός τμήματος και σχολική μαθητική κοινότητα είναι όλοι οι μαθητές του σχολείου.

Η παράγραφος 2 περιγράφει το σκοπό των μαθητικών κοινοτήτων, αλλά είναι πιο συνοπτική και συγκεκριμένη από ό,τι στον κανονισμό που ισχύει σήμερα. Λέει ότι με τη λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων προωθείται ο διάλογος, η συνεργασία, επιλύονται τα προβλήματα, βελτιώνεται η σχολική διαδικασία. Εμείς έχουμε προσθέσει μια μικρή φράση - αν την πρόσεξε κανείς ή καμία - που γίνεται μια ιδιαίτερη αναφορά στη διαφορετικότητα, στην ισότητα και στη συμφιλίωση.

Οι δύο τελευταίες παράγραφοι μιλάνε γενικά για το ποιος είναι ο χαρακτήρας των μαθητικών κοινοτήτων. Λένε, λοιπόν, ότι οι μαθητές ανταλλάσσουν απόψεις μέσα από τις συνελεύσεις, ότι εκλέγουν τους εκπροσώπους τους, ότι οι εκπρόσωποι μεταφέρουν τις αποφάσεις στους εκπαιδευτικούς και σε άλλους φορείς και ότι συμμετέχουν και σε συναντήσεις που έχουν ως στόχο να λύσουν δυσκολίες και συγκρούσεις. Αυτά είναι τα δύο πρώτα άρθρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Παπαδημητρίου. Τώρα, έφηβοι βουλευτές, η σειρά σας. Υπάρχει κατάλογος ομιλητών και ο χρόνος είναι δύο λεπτά.

Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Δημήτριος Ασλανίδης, από το νομό Ημαθίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ (Ν. Ημαθίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές. Το σχολείο, ως ζωντανός οργανισμός, αποτελεί θεσμό που προετοιμάζει τα παιδιά με τη μάθηση και την αγωγή, για μια σωστή και αποδοτική ζωή, τα προετοιμάζει και τα διαπαιδαγωγεί για την ένταξή τους σε μια ελεύθερη και δημοκρατική κοινωνία.

Κατά το άρθρο 1.1, εδάφια 2 και 3 του κανονισμού των μαθητικών κοινοτήτων, γίνεται λόγος πως οι κοινότητες αυτές δίνουν στο μαθητή τη δυνατότητα να λάβει αποφάσεις για θέματα που τον αφορούν, όπως επίσης ότι οι κοινότητες αναθέτουν στους μαθητές την ανάληψη αρμοδιοτήτων και ευθυνών.

Επίσης στο άρθρο 2.3, εδάφιο 3, αναφέρεται πως οι μαθητικές κοινότητες συναντιούνται τακτικά για να ανταλλάξουν απόψεις.

Όπως παρατηρούμε σε όλα τα σχολεία γενικά στην Ελλάδα, στην πραγματικότητα δεν συμβαίνουν όσα παραπάνω αναφέρονται στο άρθρο. Οι μαθητές επιλέγουν να συμπεριληφθούν στα προεδρεία, απλά για να αποκτήσουν έναν τίτλο και συνεπώς μεγαλύτερη αναγνώριση, δεν νοιάζονται για το κοινό συμφέρον και λειτουργούν αυτόνομα, χωρίς να λάβουν ουσιαστικές αποφάσεις για τη βελτίωση της καθημερινότητάς τους.

Πρέπει, λοιπόν, όλοι να παρακινηθούν να είναι ενεργά μέλη, που σε κάθε συνεδρίαση θα εκφράζουν την άποψή τους και θα βλέπουν τη διαδικασία της συνέλευσης ως κάτι δημιουργικό και γόνιμο για τη σχολική ζωή. Κατά τη διάρκεια των συνελεύσεων επικρατεί συνήθως μια αναστάτωση και καθόλου πραγματικό ενδιαφέρον από τα παιδιά, γεγονός που είναι πολύ θλιβερό. Έτσι, το πρώτο που πρέπει να γίνει από μέρους της πολιτείας, είναι να διαμορφώσει ένα σύστημα το οποίο θα επιτρέπει να αναπτυχθεί γόνιμος διάλογος κατά την ώρα του μαθήματος ανάμεσα στα παιδιά και στους διδάσκοντες. Πρέπει να κινητοποιηθούμε όλοι για ένα καλύτερο αύριο, όπου θα ζούμε λύνοντας τις διαφορές μας με ειρηνικό και ήρεμο τρόπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ειρήνη Ζαλιστή, από την Κύπρο.

ΕΙΡΗΝΗ ΖΑΛΙΣΤΗ (Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω αρχικά να πω πως συμφωνώ με τα άρθρα 1 και 2, καθώς είναι αρκετά κατανοητά και προσιατά. Ως μαθητές πρέπει να μπορούμε να παίρνουμε παραπάνω πρωτοβουλίες, καθώς το σχολείο δεν είναι μόνο ο χώρος στον οποίο στεγάζονται τα όνειρά μας, αλλά και το δεύτερό μας σπίτι και ξέρουμε τι θέλουμε και τι είναι καλύτερο για μας. Επίσης, πιστεύω ότι είναι απαραίτητη η ενίσχυση του ρόλου των μαθητικών κοινοτήτων και η αύξηση των δικαιωμάτων, με σκοπό να γίνονται δεκτές όσο το δυνατόν περισσότερες προτάσεις. Τέλος, είναι αναγκαία η συνειδητοποίηση όχι μόνο των καθηκόντων, αλλά και των υποχρεώσεών μας ως μαθητών στις μαθητικές κοινότητες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Αικατερίνη Ιωαννίδου, από τη Β' Αθήνας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να σας ευχαριστήσω για την ευκαιρία που μας δόθηκε να εκφράσουμε τις απόψεις μας και η φωνή μας να ακουστεί.

Είναι γεγονός ότι το θέμα των μαθητικών κοινοτήτων ήταν, είναι και θα είναι ένα φλέγον ζήτημα, που θα πρέπει πάντα να διορθώνεται με καιρίες αλλαγές από τα ίδια τα μέλη, τους μαθητές, που ουσιαστικά βιώνουν την καθημερινή σχολική ζωή.

Γι' αυτό, λοιπόν, και εγώ αφού διάβασα το κανονισμό περί των μαθητικών κοινοτήτων, θα ήθελα να φωτίσω ένα σημείο του, που θεωρώ ότι χρήζει άμεσης διόρθωσης. Αυτό είναι το σημείο του κανονισμού 2.3, όπου αναφέρεται ότι θα πρέπει να συναντιόμαστε είτε ως τμήματα, είτε ως τάξεις τακτικά, προκειμένου να διαλεγόμαστε σε μια συζήτηση, στην οποία θα συζητούμε τα διάφορα προβλήματά μας και εκεί, επιπλέον, θα εκλέγουμε και τους εκπροσώπους μας, οι οποίοι δεν θα πρέπει να εκφέρουν μόνο τις δικές τους επιθυμίες, αλλά και τις επιθυμίες ολόκληρων των μαθητικών κοινοτήτων, θα πρέπει να ενδιαφέρονται για το κοινό συμφέρον, καθώς επίσης και να εκπροσωπούν, όσο το δυνατόν καλύτερα, όλους τους μαθητές.

Δεν είναι δυνατόν όταν εκλέγεται, για παράδειγμα, το δεκαπενταμελές, ο πρόεδρος με τον γραμματέα συνήθως να αρχίζουν να οργανώνουν κατάληψη, συχνά δίχως την ύπαρξη ουσιαστικών αιτημάτων, μόνο και μόνο για να χαθεί όσο το δυνατόν περισσότερο μάθημα.

Για τον παραπάνω λόγο, καλό και αναγκαίο θα ήταν να δοθεί με το βέλτιστο τρόπο κίνητρο στους μαθητές, προκειμένου να είναι ενεργά μέλη της κοινότητας. Έτσι, θα ήθελα να επισημάνω την ανάγκη αναβάθμισης του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων, η οποία θα επιτευχθεί με την ενίσχυση και την υποστήριξη του από τη διεύθυνση και το Σύλλογο των καθηγητών του σχολείου.

Κλείνοντας, ελπίζω να γίνουν άμεσα αυτές οι αλλαγές που σας προτεινάμε, καθώς μόνο η υγιής συζήτηση και η επίλυση των προβλημάτων θα είναι αυτά που θα διευρύνουν το πνεύμα όλων και όχι μόνο των μαθητών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ.

Σ' αυτό το σημείο θέλω να σας πω ότι έχω μια κατάσταση με πολλά ονόματα, αυτών που ήθελαν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και πολλοί έχουν διαγραφεί. Αν κάποιος άλλος θέλει αυτή τη στιγμή να τοποθετηθεί και έχει προετοιμασθεί, ας το κάνει. Εδώ έχουμε έρθει για να μας ενημερώσετε, έχουμε έρθει για να σας ακούσουμε και όχι για να φύγουμε γρήγορα, ίσα - ίσα το αντίθετο. Από αυτούς που έχουν διαγραφεί, εάν υπάρχει δεύτερη σκέψη, να έρθουν να μας το πουν. Εγώ σας προτείνω να ξαναγραφτείτε, είναι καλό.

Εφόσον δεν θέλει να μιλήσει κάποιος από τους έφηβους βουλευτές που είχαν προετοιμασθεί να μιλήσουν για τα άρθρα 1 και 2, προχωράμε στην εισήγηση για τα άρθρα 3, 4 και 5.

Το λόγο έχει η κυρία Αλεξάνδρα Μοσχοπούλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού - εισηγήτρια): Ευχαριστώ. Θα αναφερθώ στα τεχνικά του νομοσχεδίου, μετά από όλα αυτά τα ενδιαφέροντα που ακούσαμε θα περάσουμε στα πιο άχαρα, που ωστόσο προσπαθούμε όσο γίνεται να τα διορθώσουμε βελτιωτικά για να δώσουμε ακριβώς την πνοή της ενδυνάμωσης και της απόκτησης αξιοπιστίας του οργάνου της μαθητικής κοινότητας.

Όσον αφορά στο άρθρο 3, για τα όργανα, τη σύνθεση και τη λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων, θα ξεκινήσω από τον ορισμό, είναι τα ίδια όργανα και αναφερόμαστε στο δεκαπενταμελές, το πενταμελές, τη γενική συνέλευση τμήματος και σχολείου και τις λειτουργίες που είναι ίδιες και εστιάζω εγώ, πλέον, γιατί φαντάζομαι ότι λίγο – πολύ, είτε ξέρετε το παλιότερο κείμενο, είτε όχι, τα ζείτε καθημερινά, σε αυτά που θέλουμε εμείς να

φέρουμε ως καινοτομία. Με την πρότασή μας αρχικά προτείνουμε την παρουσία υπεύθυνου τμήματος καθηγητή, τον ορισμό ενός σημείου αναφοράς, ενός σταθερού προσώπου που θεωρούμε ότι θα εγγυηθεί ένα μεγαλύτερο ενδιαφέρον, μια σταθερή επικοινωνία και επαφή, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η καλύτερη λειτουργία του οργάνου της γενικής συνέλευσης του τμήματος και από εκεί και έπειτα της συνέλευσης του σχολείου. Αυτό προέκυψε από την εμπειρία του Συνηγόρου και από αυτά που μας καταθέτουν τα παιδιά, που μας λένε ότι δεν υπάρχει συνήθως μια δυνατότητα να λειτουργήσει η συνέλευση.

Η δεύτερη πρόταση αφορά στην εισαγωγή ρητής ρύθμισης για τον διάλογο. Για την ενημέρωση ως προς το κείμενο του κανονισμού από την αρχή της χρονιάς με συγκεκριμένο ορισμό χρόνου, διότι μέχρι τώρα το αφήναμε στην καλή διάθεση και στην καλή λειτουργία του σχολείου, με αποτέλεσμα πολλές φορές, και από το γκάλοπ που έκανα το πρώι με το προηγούμενο Τμήμα, τα παιδιά αγνοούσαν ότι υπάρχει ένα κείμενο με τα δικαιώματά τους και τον τρόπο με τον οποίο ορίζει τη λειτουργία και τι μπορούν να κάνουν. Να γίνεται μια ενημέρωση, λοιπόν, από την αρχή της χρονιάς και γενικά εισάγουμε τον διάλογο σε όλα τα στάδια. Διάλογος στην αρχή του χρόνου, ενημέρωση και υπενθύμιση του κανονισμού, ανταλλαγή απόψεων για το τι περιμένουμε από το σχολείο αυτή τη χρονιά και ποιοι είναι αυτοί που θα μπορούσαν πραγματικά να μας εκπροσωπήσουν και να μεταφέρουν τη φωνή μας, είτε αυτό είναι προς το Σύλλογο διδασκόντων είτε και προς τα έξω. Διότι η μαθητική κοινότητα έχει φωνή και προς τα έξω, όπως θα δει κάποιος εάν κοιτάξει τον κανονισμό και τον παλαιότερο, αλλά και τον σημερινό. Συμμετέχουμε σε πολλά άλλα όργανα και γενικά για το χώρο μας και την καθημερινότητά μας στο σχολείο. Για αυτό το λόγο, επίσης, αφαιρέσαμε την πρόβλεψη που υπήρχε στον παλιό κανονισμό, ότι οι συνελεύσεις γίνονται τις τελευταίες διδακτικές ώρες, την τελευταία διδακτική ώρα για τη συνέλευση του τμήματος και τις τρεις τελευταίες για τη συνέλευση της μαθητικής κοινότητας του σχολείου.

Θεωρούμε ότι αυτή η ρύθμιση αποδυνάμωνε στην πραγματικότητα τη λειτουργία του οργάνου, διότι ήταν σαν να είναι μια παρένθεση του τύπου «ελάτε την τελευταία ώρα να πούμε δύο πράγματα, να τελειώνουμε και να σηκωθούμε να φύγουμε». Επίσης στην ίδια λογική, μιλάμε για τη συμμετοχή εκπαιδευτικού στο Γυμνάσιο, στη διάρκεια της συνέλευσης του τμήματος. Στο Γυμνάσιο το προβλέπουμε ως κανόνα με δυνατότητα, ωστόσο όταν συζητούνται θέματα τα οποία ενδεχομένως να θέλαμε να τα κρατήσουμε απόρρητα από τον Σύλλογο διδασκόντων ή από τον συγκεκριμένο εκπαιδευτικό, να ζητήσουμε να μην παρίσταται στη συγκεκριμένη συνέλευση. Αντίθετα στο Λύκειο είχαμε προτείνει ο κανόνας να είναι η μη παρουσία εκπαιδευτικού, θεωρώντας δεδομένο ότι τα παιδιά γνωρίζουν περισσότερα και έχουν την ικανότητα να διαχειριστούν καλύτερα τον χώρο και τον χρόνο τους. Παρόλα αυτά θα ήθελα να πω ότι προτάθηκε στην πρωινή συνεδρίαση να είναι υποχρεωτική η παρουσία εκπαιδευτικού και στο Λύκειο. Αυτό είναι υπό συζήτηση και για σας.

Επίσης, είχαμε προτείνει και προτάθηκε να αλλάξει, με το δικό μας σχέδιο νόμου προτείνουμε το πενταμελές και τα μέλη του να κατανέμουν τους ρόλους τους, ανάλογα με το πώς συμφωνούν να γίνει αυτό, λαμβάνοντας βέβαια πάντα υπόψη τη σειρά κατάταξής τους με βάση τις ψήφους που έχουν συγκεντρώσει και επίσης να υπάρχει δυνατότητα εναλλαγής των ρόλων κατά τη διάρκεια του έτους. Δηλαδή να αποφασίσουν από την αρχή του χρόνου ότι ενδεχομένως κάποιος που είναι πρόεδρος για το πρώτο τρίμηνο, μετά θα έχει κάποιος άλλο ρόλο και θα γίνει κάποιος άλλος πρόεδρος και αυτό για λειτουργικούς λόγους καθαρά.

Μια σειρά επιπλέον εγγυήσεων για τη διαφάνεια και την ενδυνάμωση της δικής μας αυτοδέσμευσης και υπευθυνότητας που θα δείξουμε, είναι η πρόβλεψη τήρησης πρακτικών, διότι πολλές φορές μας έχουν πει ότι υπάρχουν θέματα στο σχολείο και άλλες είναι οι αποφάσεις που πήραμε και άλλα πράγματα γίνονται, όπως για παράδειγμα το ταμείο, που κάτι γίνεται ή χάθηκαν χρήματα. Υπάρχουν βιβλία πρακτικών για τη συνέλευση και το τμήμα και το διοικητικό συμβούλιο. Υπάρχει βιβλίο για το ταμείο με τα έσοδα και τα έξοδα και υπάρχει ειδικός χώρος στο σχολείο που κλειδώνει και φυλάμε όλα τα παραστατικά μας. Επίσης, προβλέπεται διαδικασία ελέγχου κατά την διάρκεια της χρονιάς των δεκαπενταμελών και πενταμελών συμβουλίων. Αυτό προβλεπόταν και στον προηγούμενο κανονισμό, η ρύθμιση που λεγόταν «ανάκληση». Όμως δεν ήταν θεσμοθετημένη και δεν περιγραφόταν, με αποτέλεσμα από όσα γνωρίζουμε από την εμπειρία μας, πολλές φορές να αδρανεύει και να μην συμβαίνει ποτέ εάν είμαστε δυσαρεστημένοι από ένα συμβούλιο, από κάποιον μέλος, αν κάποιος έχει κλέψει ή έχει κάνει κάτι, να μην μπορούμε να τον μετακινήσουμε. Αυτό προβλέπεται και μπορούν τα μισά παιδιά του τμήματος στο Γυμνάσιο ή τα 2/3 της γενικής συνέλευσης να ανακαλέσουν κάποια πρόσωπα και να αποσύρουν την εμπιστοσύνη τους. Θεωρούμε ότι είναι καίριας σημασίας αυτό.

Επίσης, να αναφέρουμε για το δεκαπενταμελές και την κατανομή των ρόλων ότι είχαμε προτείνει να μην γίνεται με φανερή ψηφοφορία, αλλά να γίνεται αυστηρά με βάση τη σειρά κατάταξής τους με βάση την ψηφοφορία. Το λέμε αυτό διότι πολλές φορές, ειδικά από μαθητές μεγαλύτερων τάξεων, ασκείται μια πίεση στα μικρότερης ηλικίας παιδιά να ψηφίσουν κάποιον που ενδεχομένως να μην απολάμβανε την εκτίμησή τους.

Επίσης, προβλέπεται στο δεκαπενταμελές συμβούλιο να έχουμε και ταμιά. Νομίζω ότι στην πράξη πρέπει να το ζείτε και να έχετε ταμιά, αν και δεν προβλέπεται, για να υπάρχει δέσμευση του ταμιά και της διαχείρισης των χρημάτων του δεκαπενταμελούς.

Όσον αφορά στο άρθρο 4, στις διαδικασίες ανάδειξης των εκπροσώπων, η διαδικασία προβλέπεται περίπου η ίδια. Αυτό που εμείς θεωρούμε σημαντικό και εισάγουμε ως πρόταση και καινοτομία είναι η ποσόστωση. Δηλαδή, να μην υποεκπροσωπούνται ή να μην εκπροσωπούνται καθόλου παιδιά των μικρότερων τάξεων. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα παιδιά της Α΄ και Β΄ Λυκείου επίσης θα έχουν πρόσβαση και θα ακούγεται η φωνή τους στο δεκαπενταμελές. Γι' αυτό προτείνουμε τρεις μαθητές από την Α΄ Λυκείου ή του

Γυμνασίου αντίστοιχα, τρεις της Β΄ τάξης, τρεις της Γ΄ τάξης και τα υπόλοιπα έξι άτομα ανάλογα με τον αριθμό ψήφων που έχουν συγκεντρώσει.

Ένα άλλο στοιχείο που προσπαθούμε να διασφαλίσουμε είναι μια επιπλέον εγγύηση στη διαδικασία, τη δυνατότητα προσφυγής στη διεύθυνση του σχολείου, αν κάνουμε την ένστασή μας στην εφορευτική επιτροπή, αμφισβητούμε ότι έγινε με διαφανή τρόπο η διαδικασία και θέλουμε να πούμε ότι και πάλι απορρίφθηκε η ένστασή μας και θέλουμε να διατηρήσουμε την επιφύλαξή μας και να προσφύγουμε και να ζητήσουμε βοήθεια. Αυτό γίνεται σε συνεργασία ακριβώς με την Διεύθυνση του σχολείου.

Όσον αφορά στο άρθρο 5 και εδώ διατηρούμε τις βασικές ρυθμίσεις, δηλαδή θεωρούμε ότι το ταμείο, οι πόροι του σχολείου πρέπει να βρίσκονται στα χέρια των μαθητών, παρά τα όσα έχουν σημειωθεί και σημειώνονται συνεχώς περί κακοδιαχείρισης, διότι θα πρέπει να δοθεί εμπιστοσύνη και να μπορέσουμε κι εμείς να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, προβλέπουμε ως καινοτομία στο τέλος της χρονιάς να μην αφήνουμε έλλειμμα. Να υπάρχει ένας έλεγχος και μια δέσμευση ότι γίνεται μια συνάντηση και εφόσον υπάρχει έλλειμμα να λαμβάνεται ευθύνη, να μην το κληροδοτήσουμε στην επόμενη τάξη, αλλά να καλυφθεί μέσα από τους υπευθύνους του συγκεκριμένου τμήματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Σας ευχαριστώ και τώρα θα ξεκινήσουμε με τις τοποθετήσεις των εφήβων βουλευτών.

Το λόγο έχει η Λαμπρινή – Παναγιώτα Αποστολίνα, από τον νομό Μαγνησίας.

ΛΑΜΠΡΙΝΗ – ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΝΑ (Ν. Μαγνησίας): Ο θεσμός των εκλογών στο σχολείο ως μικρογραφία της κοινωνίας είναι υψίστης σημασίας, καθώς οι μαθητές κατανοούν πόσο σημαντική είναι η ευθύνη που επωμίζονται για να εκλέξουν τους εκπροσώπους τους, που θα τους αντιπροσωπεύουν στη διεύθυνση του σχολείου. Σε πολλά σχολεία οι εκλεγμένοι είναι συνήθως οι πιο δημοφιλείς συμμαθητές, οι οποίοι πιθανόν να μην αξίζουν τη θέση και δεν ενδιαφέρονται για τη βελτίωση της σχολικής ζωής, αλλά μόνο για το κύρος που θα τους προσδώσει αυτή η εκλογή.

Για αυτό, λοιπόν, προτείνω να είναι υποχρεωτικός ο προεκλογικός λόγος των υποψηφίων για τα σχέδιά τους, για τα προβλήματα που τους απασχολούν και θέλουν να δώσουν λύση. Κάποιοι θα πουν, «ήδη δεν ακούμε πολλά «θα» από τους πολιτικούς, οι οποίοι δίνουν προεκλογικές υποσχέσεις που δεν τηρούν; Γιατί να το κάνουν τώρα και τα παιδιά;». Κατά τη γνώμη μου εμείς οι νέοι μπορούμε να γίνουμε πρότυπο και το καλό παράδειγμα για τους πολιτικούς, διότι ως μικρότερη κοινότητα θα μπορούμε να απαιτούμε την υλοποίηση των υποσχέσεών τους.

Επίσης, θα ήθελα να προτείνω να υπάρχει κάποιος υποχρεωτικός αριθμός υποψηφιοτήτων από γυναίκες, διότι τις περισσότερες φορές το δεκαπενταμελές ή το πενταμελές αντίστοιχα είναι ανδροκρατούμενα και χρειάζεται να τηρούμε την ισορροπία μεταξύ των δύο φύλων και να υπενθυμίσουμε ότι δεν υπάρχουν ανισότητες.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Χρυσοβαλάντης Αργυρίου, από τον νομό Τρικάλων.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΗΣ ΑΡΓΥΡΙΟΥ (Ν. Τρικάλων): Ευχαριστώ πολύ.

Θα παρότρυνα πρώτα τους συναδέλφους μου να ανοίξουν τον κανονισμό, όποιοι τον έχουν μπροστά τους, στο άρθρο 3 παράγραφος 20. Βλέπουμε ότι η τελευταία πρόταση λέει ότι «εάν παραιτηθούν τρία ή περισσότερα μέλη του συμβουλίου ή ανακληθούν από τη γενική συνέλευση, επαναλαμβάνονται οι εκλογές με την προβλεπόμενη διαδικασία». Και σκέφτηκα όταν το διάβασα αυτό: εάν υπάρχουν κάποιοι επιτήδευτοι μαθητές, οι οποίοι θα σκηνοθετούν μια παραίτηση ή θα το κάνουν επίτηδες, ώστε να επαναλαμβάνεται η διαδικασία των εκλογών ξανά και ξανά, ώστε να χάνεται μάθημα και να υποφέρει ολόκληρο το τμήμα κάτω από αυτό, τι μπορούμε να κάνουμε; Θα πρότεινα να συμπληρώσουμε το συγκεκριμένο άρθρο, βάζοντας κάποιες ασφαλιστικές δικλίδες. Δηλαδή να μπορεί η διαδικασία των εκλογών να επαναληφθεί μέχρι δύο φορές και την τρίτη φορά, πριν παραιτηθεί κάποιος, να χρειάζεται τη συγκατάθεση του υπεύθυνου καθηγητή τμήματος.

Και εάν πάμε τώρα στο άρθρο 3 παράγραφος 33, που ουσιαστικά λέει το ίδιο πράγμα, απλά εδώ, αναφερόμαστε στο δεκαπενταμελές, προτείνω πάλι το ίδιο. Δηλαδή να μπορεί η διαδικασία των εκλογών να επαναλαμβάνεται μόνο δύο φορές και την τρίτη φορά να χρειάζεται τη συγκατάθεση του Διευθυντή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Παναγιώτα Ευταξία, από τη Α΄ Αθήνας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΕΥΤΑΞΙΑ (Α΄ Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε και κύριοι έφηβοι βουλευτές, οι μαθητικές κοινότητες αποτελούν έναν σημαντικό θεσμό, διότι προετοιμάζουν τους μαθητές για τη σωστή ένταξή τους σε μια δημοκρατική κοινωνία. Οι μαθητές μέσα από αυτόν τον θεσμό ως ισότιμα μέλη εκφράζουν τη γνώμη τους και συμμετέχουν στη λήψη των αποφάσεων.

Μέσα από τη σχολική μου εμπειρία όμως, παρατηρώ ότι οι μαθητικές κοινότητες υπολειπονται. Οι μαθητές στην πλειοψηφία ψηφίζουν τους φίλους τους, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους εάν είναι ικανοί να εκπροσωπήσουν άξια και να κάνουν πράγματα για την βελτίωση της ζωής στο σχολείο. Από την άλλη, αρκετοί θέτουν υποψηφιότητα μόνο και μόνο για να ανέβει η δημοτικότητά τους ή από αυταρέσκεια.

Όσον αφορά τη γενική συνέλευση, η οποία σύμφωνα με το άρθρο συγκαλείται τακτικά μια φορά το μήνα, αλλά και έκτακτα σε ειδικές περιπτώσεις, παρατηρώ ότι δεν υπάρχει καμία πειθαρχία. Οι μαθητές βλέπουν την συνέλευση σαν μια ελεύθερη ώρα, με αποτέλεσμα να μην διεξάγεται καμία συζήτηση αναφορικά

με το φλέγον κάθε φορά ζήτημα που αντιμετωπίζει το σχολείο. Αυτός είναι κι ένας λόγος που, κατά τη γνώμη μου, η παρουσία υπεύθυνου καθηγητή είναι απαραίτητη. Ενώ ο ένας από τους ρόλους του πενταμελούς και του δεκαπενταμελούς είναι να συντονίζει τη λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων, δεν το κάνει, την καταστρέφει.

Το αποτέλεσμα από όλα τα παραπάνω είναι το εξής: γνωρίζουμε όλοι ότι οι μαθητικές κοινότητες είναι ο καθρέφτης της κοινότητας των ενηλίκων. Όταν, όμως, δεν λειτουργούν σωστά και αντικειμενικά, κατά ένα μεγάλο ποσοστό τα άτομα αυτά που θα βγουν έπειτα στην κοινωνία ως ενήλικοι πολίτες θα συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο, με σκοπό η κοινωνία μας και η ζωή μας να μην οδηγείται ποτέ στην εξέλιξη, στην πρόοδο και στο φως.

Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Ραφαήλ Ζούλης, από τη Β΄ Αθήνας.

ΡΑΦΑΗΛ ΖΟΥΛΗΣ (Β΄ Αθήνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώντας ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι βασικό για τον κανονισμό και για τη λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων, θα ήθελα να προτείνω μερικές τροποποιήσεις σε μερικά από τα άρθρα που προτείνονται.

Άρθρο 3, παράγραφος 15 και άρθρο 3 παράγραφος 29, περιγράφονται οι ρόλοι που θα πρέπει να έχει από τη μια το προεδρείο των τμημάτων και από την άλλη το προεδρείο του δεκαπενταμελούς. Συγκεκριμένα θα ήθελα να παρατηρήσω ότι τα πρακτικά, τα οποία θα συντάσσει ο γραμματέας, να δημοσιεύονται στον πίνακα των μαθητικών ανακοινώσεων που αναφέρεται στο άρθρο 5, έτσι ώστε και τα παιδιά να μπορούν να τα γνωρίσουν και να ελέγχουν δηλαδή το έργο που παράγει το δεκαπενταμελές και το πενταμελές, έτσι ώστε να τα αξιολογούν και να είναι πιο διαφανείς οι διαδικασίες.

Όσον αφορά τώρα το άρθρο 3 παράγραφος 29, το οποίο μιλάει για τον τρόπο εκλογής του δεκαπενταμελούς, θεωρώ υποχρεωτικό ή αναγκαίο να τεθούν μερικές προϋποθέσεις στα άτομα τα οποία θα θέλουν να εκλεγούν στο προεδρείο. Κυρίως, μια βασική προϋπόθεση να είναι αυτή της προϋπηρεσίας, να μην μπορούν τα άτομα τα οποία δεν ήταν ποτέ στο δεκαπενταμελές τα προηγούμενα χρόνια να βάζουν υποψηφιότητα για τόσο σημαντικά αξιώματα, όταν δεν έχουν την πείρα για μερικά από αυτά.

Τώρα, στο άρθρο 3 παράγραφος 32, που μιλάει για την ανακλητότητα των μελών του δεκαπενταμελούς, θεωρώ αναγκαίο ότι πρέπει να προστεθεί μια πρόταση, η οποία θα μιλάει για την απομάκρυνση μερικών μελών του δεκαπενταμελούς, με τη σύμφωνη γνώμη βεβαίως του δεκαπενταμελούς, εάν αυτά τα άτομα δεν είναι παρόντα σε παραπάνω από πέντε συνεδριάσεις, χωρίς να εξηγούν τον λόγο για τον οποίο δεν ήταν εκεί. Έτσι να δείξουμε ότι θα πρέπει να υπάρχει ένας έλεγχος και θα πρέπει αυτά τα μέλη να παράγουν ένα έργο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Κυριακή Καϊμακάμη, από τον νομό Πιερίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΪΜΑΚΑΜΗ (Ν. Πιερίας): Αξιότιμοι συνάδελφοι, μελετώντας τα κεφάλαια 3,4 και 5, μπορώ να επισημάνω κάποια σημεία που είναι άξια προσοχής και θεωρώ ότι χρειάζονται βελτίωση.

Αρχικά, όσον αφορά τις ψηφοφορίες. Οι υποψήφιοι υπόσχονται πολλά κατά την προεκλογική περίοδο, που ωστόσο δεν τα υλοποιούν αφού εκλεγούν. Δεν θα πρέπει να ψηφίζουμε με βάση στις φιλίες, αλλά να αποστασιοποιηθούμε και να κρίνουμε αντικειμενικά. Επιπλέον, το δεκαπενταμελές θεωρώ ότι πρέπει να αποτελείται από μαθητές όλων των τάξεων, για να ακούγονται όλα τα προβλήματα στις συνεδριάσεις που γίνονται.

Θα πρέπει να υπάρχει άψογη συνεργασία πενταμελούς και δεκαπενταμελούς με τους συμμαθητές, καθηγητές και τον Διευθυντή του σχολείου τους, έτσι ώστε να μπορούν να λύνονται τα διάφορα προβλήματα.

Όσον αφορά τις συνεδριάσεις, μια προσωπική μου εμπειρία είναι πως μέχρι την Γ΄ Γυμνασίου, δεν γνώριζα καν ότι έχω το δικαίωμα αυτό να γίνονται συνεδριάσεις. Η αδιαφορία, βέβαια, των καθηγητών για να μην μας ενημερώνουν μπορεί να δικαιολογηθεί για το λόγο της δραματικής μείωσης των μισθών τους. Στις συνεδριάσεις θα πρέπει να βρίσκεται κάποιος καθηγητής που θα μιλήσει για τα προβλήματα τα οποία υπάρχουν αντικειμενικά και φυσικά θα βεβαιωθεί πως η συνεδρίαση πραγματοποιείται κανονικά και δεν εκμεταλλεύεται αυτή η διδακτική ώρα από τους μαθητές, όπως συνηθίζεται.

Όσον αφορά το ταμείο της τάξης, ακόμα μια προσωπική μου εμπειρία αφορά τη μη ύπαρξη του ταμείου. Αυτό οφείλεται κυρίως στην οικονομική αδυναμία των συμμαθητών μου. Βέβαια το θεωρώ απολύτως χρήσιμο να υπάρχει το ταμείο και ο ταμίας αντίστοιχα σε μια τάξη, αφού οι μαθητές μαθαίνουν να διαχειρίζονται τα χρήματά τους από μικρή ηλικία, μαθαίνουν να διορθώνουν λάθη και τυχόν απροσεξίες που οι ίδιοι έκαναν, και ακόμα, μαθαίνουν να συνεργάζονται και να γίνονται υπεύθυνοι.

Κλείνοντας, πιστεύω πως πρέπει να υπάρχει ένας έλεγχος στις δράσεις των πενταμελών και δεκαπενταμελών, ώστε οι ίδιοι να μην επαναπαύονται. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Ιωάννης Καλούδης, από τον νομό Κέρκυρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ (Ν. Κέρκυρας): Καλησπέρα σας.

Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι πριν κάθε εκλογή δεκαπενταμελούς, θα έπρεπε να γίνεται μια συνομιλία μεταξύ των υποψηφίων και των μαθητών, στην οποία συνομιλία οι υποψήφιοι θα κατέθεταν ένα πλάνο το οποίο θα τηρούσαν κατά γράμμα. Μετά από αυτή τη συνομιλία, οι μαθητές που ψηφίζουν θα ήταν οι μόνοι υπεύθυνοι για την εκλογή ή μη εκλογή κάποιου υποψηφίου.

Στη συνέχεια, μόλις εκλεγεί το δεκαπενταμελές, θεωρώ σωστό ότι οι τρεις πρώτοι σε ψήφους πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο για το προεδρείο και στη συνέχεια, εφόσον τον πρώτο μήνα ή τον δεύτερο δεν έχουν κάνει κάτι αξιόλογο και έχουμε παράπονα από την πλειοψηφία των μαθητών, δηλαδή τα 2/3, να τους αφαιρεθεί το αξίωμα και να πάνε κάποιιο άλλοι στη θέση τους, οι οποίοι θα έχουν όραμα.

Επίσης, διαφωνώ με την πρόταση ότι πρέπει να υπάρχουν τρία άτομα από κάθε τάξη, γιατί έτσι αφαιρούμε το δικαίωμα της ψήφου μερικών μαθητών και τους επιβάλλουμε να ψηφίσουν κάποιον από την Α΄, τη Β΄ ή τη Γ΄ τάξη. Βέβαια, εφόσον δεν βγει κάποιος από την Α΄ τάξη, οι μαθητές της Β΄ και της Γ΄ τάξης να έχουν την υποχρέωση και να δεσμευτούν ότι η Α΄ τάξη δεν θα παραμεληθεί.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σας πω ότι φέτος είχα την ευκαιρία να διατελέσω ταμίας στο σχολείο μου και είχαμε κάνει ένα κατάλογο, στον οποίο μετά από κάθε πάρτι ή εκδήλωση, μαζεύαμε τα χρήματα, υπογράφαμε και τα 15 άτομα, βλέπαμε πόσα χρήματα υπάρχουν στο ταμείο, ώστε να μην υπάρχουν κλοπές. Μετά από αυτό, διοργανώσαμε τρεις τετραήμερες εκδρομές, μια της Α΄ τάξης, μια της Β΄ τάξης και μια της Γ΄ τάξης. Με τα λεφτά που είχαμε στο ταμείο, μία μέρα, μεσημεριανό και βραδινό, το γεύμα ήταν πληρωμένο για όλα τα παιδιά και έτσι, δεν επιβαρύνθηκαν οικονομικά.

Τέλος, δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποιο άρθρο συγκεκριμένα, γιατί όπως είπε και ο Σωκράτης «ένα ξέρω, ότι τίποτα δεν ξέρω». Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Παναγιώτης Καραγκούνης, από τον Πειραιά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ (Β΄ Πειραιά): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, όποιος και αν διαβάσει το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε το 1986 και αφορά την κατοχύρωση μαθητικών κοινοτήτων, θα καταλάβει ότι συνέβαλε στην εμπέδωση του δημοκρατικού πνεύματος σε όλους τους μαθητές. Ωστόσο, διαφοροποιείται η θεωρητική θεμελίωση από την πρακτική, όπως είπε και η κυρία Παπαδημητρίου από τον Συνήγορο του Παιδιού, ήταν ένα όνειρο του νομοθέτη. Ζώντας λοιπόν σε μια εποχή που η τεχνολογία αναπτύσσεται ραγδαία, θα ήθελα να αναφέρω μια πρόταση που πιστεύω ότι αφορά το άρθρο 3 και την παράγραφο 35, που αναφέρεται στη συμμετοχή των μαθητικών κοινοτήτων σε επιτροπές. Καθώς έχει αναπτυχθεί το διαδίκτυο, θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε τηλεδιασκέψεις με συνεργασία σχολικών συμβουλίων ανά την περιφέρεια. Έτσι, θα υπάρξουν διασκέψεις ή μια εθνική συγκέντρωση και ανταλλαγή απόψεων ή ιδεών με τον Υπουργό Παιδείας. Πέρα από το γεγονός ότι αυτό θα συμβάλλει στην εμπέδωση του δημιουργικού πνεύματος, θα μειώσει και τις καταλήψεις καθώς θα εξυπηρετούνται τα αιτήματα. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Ιωάννης Καραθανάσης, από τη Δράμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ (Ν. Δράμας): Σας ευχαριστώ, κ. Πρόεδρε. Η αλήθεια είναι ότι με κάλυψε η ομιλία του προηγούμενου συναδέλφου σε αρκετά σημεία. Αυτό που παρατήρησα τόσα χρόνια ως μαθητής, αλλά και από αυτήν εδώ τη Σύνοδο, είναι πως όλοι έχουμε το παράπονο ότι δεν έχουμε κάποια θέση στα σχέδια του Υπουργείου Παιδείας όσον αφορά την εκπαίδευση. Η εισηγήτρια μας ανέφερε ότι θα πρέπει να έχουμε λόγο, θα πρέπει να μας ακούνε οι μεγαλύτεροι σε θέματα που μας αφορούν και σε αυτό το σημείο θα ήθελα να προτείνω τη δημιουργία ενός συντονιστικού οργάνου, το οποίο θα απαρτίζεται από τους προέδρους των δεκαπενταμελών ενός νομού ή ακόμα και σε περιφερειακό επίπεδο. Η θεσμοθέτηση αυτού του οργάνου θα αποσκοπεί στα εξής: αρχικά, θα μπορούμε να έχουμε την άμεση συλλογή των αιτημάτων και των παραπόνων των μαθητών όσον αφορά την παιδεία, τόσο στο διδακτικό σκέλος, όσο και στο σκέλος των υποδομών. Στη συνέχεια, αυτές οι προτάσεις θα προωθούνται στους θεσμικούς παράγοντες τόσο του τόπου, για παράδειγμα του Δημάρχου, του Περιφερειάρχη, αλλά και της πολιτείας, δηλαδή, στο αρμόδιο Υπουργείο, αναλόγως σε ποιον φορέα υπάγεται το εκάστοτε πρόβλημα. Στην πρώτη συνεδρίαση θα εκλέγεται ένας γραμματέας που θα είναι αρμόδιος για τα πρακτικά και ένας πρόεδρος που θα είναι υπεύθυνος για τον συντονισμό των συνεδριάσεων αυτού του οργάνου, αλλά και την επαφή με τους υπόλοιπους αντίστοιχους προέδρους των άλλων περιφερειών.

Τέλος, σε κάθε συνάντηση με κάποιο πολιτικό πρόσωπο θα έχει προηγηθεί ψηφοφορία για τα μέλη που θα εκπροσωπήσουν αυτό το όργανο και φυσικά, μέσα σε αυτά τα μέλη θα συμμετέχουν και ο πρόεδρος και ο γραμματέας. Η θεσμοθέτηση αυτού του οργάνου θα έχει ως κύριο αποτέλεσμα την αμφίδρομη σχέση των μαθητικών κοινοτήτων και της πολιτείας και έτσι θα έχουμε την αίσθηση ότι συν-διαμορφώνουμε το εκπαιδευτικό σύστημα και τις συνθήκες εκπαίδευσης. Ακόμη, αυτό το όργανο μπορεί να ξεφύγει από το πολιτικό επίπεδο και να εμπλακεί και στο κοινωνικό, για παράδειγμα με δράσεις όπως δενδροφυτεύσεις, εκστρατείες καθαριότητας, αλλά και πολλά άλλα, κάνοντάς μας ενεργούς πολίτες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω πως οι μαθητές είμαστε αυτοί που γνωρίζουν τα πραγματικά προβλήματα των ελληνικών σχολείων, άρα και οι μόνοι που μπορούν να δώσουν ένα οριστικό **τέλμα** σε αυτά. Γι' αυτόν τον λόγο, μόνο όταν η πολιτεία μας κάνει συμμετόχους θα μπορέσουμε να αναπτύξουμε ένα υγιές και αξιοπρεπές εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο δεν θα αλλάζει σε κάθε νέα θητεία μιας κυβέρνησης, με τους μαθητές να αισθάνονται σαν πειραματόζωα. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Αθανασία Κουρτίδου – Σουβατζή, από την Πέλλα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ – ΣΟΥΒΑΤΖΗ (Ν. Πέλλας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να προτείνω να υπάρχει μια τριμελής ελεγκτική επιτροπή ανεξάρτητη από το πενταμελές, που στο τέλος του

διδακτικού έτους ή σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή που κρίνουν ότι πρέπει να επέμβουν και σε συνεργασία με τον ταμία, θα ελέγχουν τα έσοδα και τα έξοδα για να υπάρχει ο απόλυτος έλεγχος. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Πελαγία Λέκκα, από την Αθήνα.

ΠΕΛΑΓΙΑ ΛΕΚΚΑ (Β΄ Αθήνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να επισημάνω ότι στο άρθρο 3.3 αναφέρεται ότι στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς ορίζεται από τη διεύθυνση του σχολείου υπεύθυνος καθηγητής και καθηγήτρια. Θα ήθελα να προτείνω ότι αυτό θα ήταν καλύτερο να γίνεται σε συνεργασία της διεύθυνσης του σχολείου με τον κάθε καθηγητή, αν θέλει όντως να είναι υπεύθυνος στο κάθε τμήμα, ώστε να γίνει καλύτερη αυτή η συνεργασία.

Όσον αφορά το άρθρο 3.12, το οποίο αναφέρεται στους μαθητές που δεν θέλουν να συμμετάσχουν σε κάποια συνέλευση, θα έλεγα ότι θα ήταν καλύτερο να τους δίνεται μια επιλογή, ώστε αν δεν θέλουν να συμμετάσχουν, να φεύγουν από το σχολείο με απουσία ή να αποφασίζουν την απασχόλησή τους σε κάποιον άλλο χώρο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ευρώπη Μισαηλίδου, από την Ξάνθη.

ΕΥΡΩΠΗ ΜΙΣΑΗΛΙΔΟΥ (Ν. Ξάνθης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 4.2β του νομοσχεδίου και να επικεντρωθώ στον τρόπο με τον οποίο γίνεται η διαδικασία της εκλογής της ισχυρότερης μαθητικής κοινότητας, του δεκαπενταμελούς. Φυσικά δεν είναι άγνωστος ο τρόπος ψηφοφορίας. Ο καθένας ψηφίζει τους φίλους του, τους γνωστούς του, χωρίς να δίνει καμία σημασία στο εάν έχουν τα προσόντα να γίνουν μέλη του διοικητικού οργάνου των μαθητών. Ένας άλλος λόγος για να δώσει κανείς την ψήφο του είναι η δωροδοκία και με αυτό εννοώ ότι ο εκλεχθείς υπόσχεται να κάνει διάφορες χάρες στους ψηφοφόρους του. Το χειρότερο όμως απ' όλα αυτά είναι να βλέπεις ψηφοδέλτια με διάφορες ζωγραφιές που υποδηλώνουν απαθείς μαθητές που αρνούνται να ψηφίσουν κάποιον συμμαθητή τους, γιατί τους βλέπουν όλους ανίκανους. Ίσως θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε ότι οι πραγματικές βουλευτικές εκλογές δεν απέχουν και πολύ από τις εκλογές των μαθητικών κοινοτήτων. Αυτό όμως είναι πολύ αρνητικό για να συμβαίνει στα σχολεία. Είναι κρίμα νέοι άνθρωποι να αντιδρούν κατά αυτό τον τρόπο όταν ασκούν το μεγαλύτερό τους δικαίωμα.

Θα πρότεινα, λοιπόν, πριν από τις εκλογές να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος των ψηφοφόρων με τους υποψήφιους, ώστε να μπορούν να νιώσουν περισσότερα παιδιά ότι υπάρχουν ικανοί μαθητές για να τους εκπροσωπήσουν, ώστε να μειωθούν οι αδικίες και όλοι οι υποψήφιοι να εκφράζουν τους λόγους για τους οποίους θέλουν να συμμετάσχουν στο δεκαπενταμελές, ώστε να ακούγονται περισσότερες γνώμες και η οξύτητα του νου να υπερισχύει της δημοτικότητας. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Στεφανία Ρίζου, από την Άρτα.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΡΙΖΟΥ (Ν. Άρτας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, διάβασα τα άρθρα και θα ήθελα να αναφερθώ κυρίως στα άρθρα 4 και 5.

Αρχικά, θα ήθελα να συμφωνήσω με την καθιέρωση της ποσόστωσης των τάξεων, γιατί παρατηρείται συχνά το φαινόμενο να εκπροσωπούνται οι μεγαλύτερες τάξεις, κυρίως η Γ΄ που είναι στη τελευταία της χρονιά και η Α΄ τάξη να μένει στο περιθώριο.

Αυτό που επίσης προτείνω και δεν αναγράφεται είναι ο κάθε μαθητής να ψηφίζει σε ειδικό χώρο μόνος του, κάτι ανάλογο με τον πραγματικό χώρο των εκλογών, γιατί μέσα στην τάξη επικρατεί σύγχυση, από τη δική μου τουλάχιστον εμπειρία και το κάθε άτομο επηρεάζεται από τους γύρω του, με αποτέλεσμα να μην ψηφίζει αυτόν που πραγματικά θεωρεί ικανό, αλλά η κρίση του επηρεάζεται από τη δημοτικότητα και από τις φιλίες.

Σε ό,τι αφορά στο άρθρο 5, κατά την άποψή μου είναι λίγο διφορούμενο αυτό που αναφέρεται στην παράγραφο 5.4 για τη μεταφορά του ταμείου στην επόμενη τάξη και αυτό επειδή δεν διευκρινίζεται αν εννοείτε τα τμήματα ή τη συνολική τάξη. Αν όντως είναι η συνολική τάξη, τότε ίσως πρέπει να διευκρινιστεί με τη λέξη «συνολική». Αν όμως είναι τα τμήματα, υπάρχει περίπτωση να δημιουργηθούν προβλήματα σε ορισμένα σχολεία σχετικά με τη μεταφορά του ταμείου, εφόσον από χρονιά σε χρονιά μπορεί να αλλάξουν τα τμήματα.

Άρα, λοιπόν, προτείνω να διευκρινιστεί -και είναι προτιμότερο κατ' εμένα- να συγκεντρώνονται στο τέλος της χρονιάς τα χρήματα απ' όλα τα τμήματα της τάξης και να διανέμονται εξίσου την επόμενη χρονιά σε όσα τμήματα προκύπτουν. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ασημίνα – Σοφία Χριστοπούλου, από τον νομό Αχαΐας.

ΑΣΗΜΙΝΑ – ΣΟΦΙΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Ν. Αχαΐας): Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι βουλευτές, εγώ αναφερόμενη στο άρθρο 5 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 3, θα επιθυμούσα να εκφράσω τη συμφωνία μου με τις τοποθετήσεις. Παρόλα αυτά, θεωρώ ότι πρέπει να αποδοθεί και ενεργός ρόλος στους καθηγητές.

Πιο συγκεκριμένα, η διαχείριση των εσόδων στο τμήμα να πραγματοποιείται με τη συνεργασία του πενταμελούς συμβουλίου και του υπεύθυνου καθηγητή. Επιπρόσθετα, η οικονομική διαχείριση των εισφορών από τις εκδηλώσεις να επιτυγχάνεται και από το δεκαπενταμελές συμβούλιο, αλλά και από δύο καθηγητές που θα έχουν οριστεί από το Σύλλογο των Διδασκόντων.

Επιπλέον και στις δύο περιπτώσεις, ανά μήνα, να λαμβάνει χώρα μία συνεδρίαση παρουσία των παραπάνω οργάνων και των καθηγητών, με σκοπό τον έλεγχο των εσόδων και των εξόδων του ταμείου. Με αυτόν τον τρόπο θεωρώ πως θα διασφαλιστεί πλήρως η οικονομική διαφάνεια και θα εξαλειφθούν κρούσματα καταχρήσεων. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ. Θα κάνουμε ένα διάλειμμα για δέκα λεπτά και θα συνεχίσουμε τη συζήτηση επί των τελευταίων άρθρων.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων της Επιτροπής): Αγαπητοί έφηβοι βουλευτές, συνεχίζουμε τη συζήτηση των υπόλοιπων άρθρων. Τον λόγο έχει η κυρία Σταματία Παπαδημητρίου για 10 λεπτά, εισηγήτρια στα υπόλοιπα άρθρα 6, 7 και 8. Παρακαλώ έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού – εισηγήτρια): Το άρθρο 6, λοιπόν, λέγεται «συνεργασία των μαθητικών κοινοτήτων με τους εκπαιδευτικούς». Αυτό το άρθρο το θεωρούμε πολύ σημαντικό, γιατί σε αυτόν τον κανονισμό που ισχύει τώρα λέει ότι γενικά πρέπει να συνεργάζονται οι μαθητές με τους καθηγητές, αλλά δεν λέει το πώς. Βέβαια με το να το λέει ένας νόμος, δεν μπορεί να επιβληθεί. Η συνεργασία δεν επιβάλλεται, ούτε εφαρμόζεται επειδή το λέει ένας νόμος, γιατί εξαρτάται από την κουλτούρα του σχολείου, από την προσωπικότητα, από τη διάθεση και από την πρωτοβουλία κλπ. των μαθητών και των καθηγητών. Παρόλα αυτά, εμείς νομίζουμε ότι για παιδαγωγικούς λόγους πρέπει να επισημαίνεται ρητά στον νόμο ότι η συνεργασία των μαθητικών κοινοτήτων με τους εκπαιδευτικούς είναι απαραίτητο στοιχείο για τη δημοκρατία στο σχολείο. Να το αναφέρουμε για να το έχουμε.

Στην παράγραφο 6.1, προβλέπεται ότι οι καθηγητές-υπεύθυνοι τμήματος επικοινωνούν με τους μαθητές στις συνελεύσεις και με τα προεδρεία. Αντίστοιχα, προβλέπεται ότι ο Διευθυντής πρέπει να επικοινωνεί με το προεδρείο και τα μέλη του δεκαπενταμελούς. Βάλαμε αυτή τη διάταξη, διότι έχουμε διαπιστώσει ότι στα σχολεία που συμβαίνει αυτό, δηλαδή στα σχολεία που οι μαθητές και οι εκπαιδευτικοί επικοινωνούν και συνεργάζονται, το κλίμα είναι πολύ καλύτερο. Η λειτουργία των μαθητικών κοινοτήτων γίνεται ουσιαστική, οι δραστηριότητες που γίνονται είναι άπειρες. Σας τα είπε και η κυρία Κωτσέλη τι ωραία πράγματα γίνονται όταν συνεργάζονται οι μαθητές με τους καθηγητές. Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω παραπάνω. Στα σχολεία, όμως, όπου δεν μιλάνε καθηγητές και μαθητές μεταξύ τους, οι μαθητικές κοινότητες είναι μια τυπική διαδικασία, χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο. Τώρα, το πώς ακριβώς θα γίνεται αυτή η συνεργασία νομίζουμε ότι δεν πρέπει να το προβλέπει αυτός ο νόμος. Πρέπει να το κρίνει και να το συμφωνεί κάθε σχολείο, δηλαδή να συνεργάζονται οι μαθητές με τους καθηγητές για το ποιες μέρες θα συναντιούνται, ποιες ώρες, πού, με ποιο πλαίσιο κ.λπ.. Αυτό συμβαίνει ήδη σε πολλά σχολεία στην πράξη.

Στην παράγραφο 6.2, έχουμε μια καινούργια διάταξη που λέει ότι οι μαθητικές κοινότητες πρέπει να έχουν ρόλο στην εφαρμογή και στη σύνταξη του σχολικού κανονισμού. Δεν ξέρω πόσοι από εσάς, στα σχολεία σας, έχετε σχολικό κανονισμό. Εμείς θεωρούμε ότι ο σχολικός κανονισμός θα έπρεπε να υπάρχει στα σχολεία, να έχει συμφωνηθεί στην αρχή της χρονιάς κλπ. και το δεκαπενταμελές να έχει πολύ σημαντικό ρόλο σε αυτό. Στο να είναι γνωστό στα παιδιά, στο να λέει τη γνώμη του, να γίνονται αλλαγές σε αυτά που δεν μας αρέσουν κλπ..

Τέλος, στην παράγραφο 6.3, αυτό που ουσιαστικά προβλέπουμε όπως θα έχετε διαβάσει είναι ένα «Σχέδιο Β». Δηλαδή, τι κάνουμε σε περίπτωση που η συνεργασία μεταξύ μαθητικής κοινότητας και του εκπαιδευτικού δεν πάει καλά. Τι κάνουμε σε αυτή την περίπτωση; Μπορούμε να ζητήσουμε τη βοήθεια του Διευθυντή. Τι κάνουμε στην περίπτωση που η συνεργασία του Διευθυντή με το δεκαπενταμελές δεν πάει καλά; Σε αυτή την περίπτωση προβλέπουμε να υπάρχει η δυνατότητα να προσφύγουμε σε ένα ανώτερο όργανο. Εμείς λέμε, στο Σχολικό Συμβούλιο ή στην αρμόδια Διεύθυνση Εκπαίδευσης. Πάντως, θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα προσφυγής κάπου αλλού, όταν κάτι δεν πάει καλά.

Το άρθρο 7, όπως θα έχετε διαβάσει, μιλάει για τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων που τις ξέρετε. Οι μαθητικές κοινότητες μπορούν να διοργανώνουν εκδηλώσεις, να κάνουν πολλές δραστηριότητες, πολιτιστικές, αθλητικούς ομίλους κλπ. Εμείς έχουμε βάλει μια πρόταση, αν την προσέξατε, που λέει ότι η διεύθυνση αποφασίζει για την παραχώρηση χώρου για να γίνονται αυτές οι εκδηλώσεις, γιατί πολλά παιδιά μας έχουν πει ότι στα σχολεία πολύ απλά δεν τους δίνεται ο χώρος για να κάνουν κάτι που θέλουν.

Η παράγραφος 7.3 λέει ότι το προεδρείο του δεκαπενταμελούς και οι πρόεδροι των πενταμελών πρέπει να είναι μέσα στη συνεδρίαση του Συλλόγου καθηγητών, όταν συζητούνται οι εκδρομές, οι γιορτές και να έχουν λόγο για όλα τα ωραία πράγματα που γίνονται στο σχολείο.

Στην παράγραφο 7.4 επαναλαμβάνουμε αυτό που ισχύει και τώρα, ότι πρέπει να υπάρχει ένας πίνακας μαθητικών ανακοινώσεων σε κεντρικό χώρο του σχολείου. Επίσης, αυτή η παράγραφος λέει ότι με πρωτοβουλία των μαθητικών κοινοτήτων μπορεί να εκδίδονται έντυπα, εφημερίδες κλπ. Εμείς έχουμε προσθέσει ιστοχώρους, ιστολόγια (blog), διότι όταν γράφτηκε αυτός ο νόμος το 1986, το internet δεν ήταν τόσο διαδεδομένο.

Σε αυτό το σημείο θέλω να πω ότι είχε μια διάταξη που μιλούσε για την αμφίεση των μαθητών, όποιος την έχει προσέξει. Εμείς θεωρούμε ότι η αμφίεση των μαθητών αφορά πάρα πολύ τη συνεργασία της σχολικής κοινότητας και πρέπει να αποφασίζεται ανάλογα με την κουλτούρα και τα χαρακτηριστικά του κάθε σχολείου. Θεωρούμε, όμως, ότι αυτό πρέπει να είναι στον σχολικό κανονισμό και να μην είναι στον νόμο για τις μαθητικές κοινότητες, ο οποίος τώρα λέει ότι ελέγχουν οι μαθητικές κοινότητες την αμφίεση των μαθητών. Αντίθετα, θεωρούμε ότι μαθητικές κοινότητες πρέπει να έχουν ευθύνη για την προάσπιση ενός συλλογικού αγαθού, που είναι οι χώροι του σχολείου, δηλαδή ο χώρος στον οποίο ζουν καθημερινά. Έχουμε προσθέσει και μια θετική δράση, κατά τη γνώμη μας, ότι μπορούν οι μαθητικές κοινότητες να κάνουν πράγματα για να ομορφύνει το σχολείο. Όλα αυτά που είπε η κυρία Κωτσέλη δηλαδή, σε συνεργασία με τη διεύθυνση και με τους καθηγητές,

μπορούν να αποφασίζουν ότι σε έναν τοίχο κάνουμε γκράφιτι, φτιάχνουμε τον κήπο, διακοσμούμε την αίθουσα όπως θέλουμε κλπ. Δηλαδή θετικές δράσεις στο σχολείο.

Το άρθρο 8, που είναι και τελευταίο, έχει τίτλο «επίλυση δυσκολιών και συγκρούσεων». Αυτό το άρθρο στον κανονισμό που ισχύει τώρα έχει τίτλο «πειθαρχικά». Εμείς αλλάξαμε τον τίτλο, γιατί νομίζουμε ότι πρέπει να δίνεται η έμφαση στην έννοια της ειρηνικής επίλυσης, στη μεσολάβηση και στη συμφιλίωση και όχι στην ποινή. Δηλαδή φιλοσοφικά το πνεύμα μας είναι πώς να επιλύουμε και όχι πώς να βάζουμε μια ποινή όταν γίνεται κάτι.

Η παράγραφος 8.1 αναφέρεται σε κάτι που το λέει ήδη ο νόμος, ότι οι δυσκολίες και οι συγκρούσεις που παρουσιάζονται στο σχολείο επιλύονται με διάλογο και συνεργασία. Εμείς έχουμε προσθέσει ότι, εφόσον οι εμπλεκόμενοι μαθητές στη σύγκρουση το θελήσουν, μπορεί να ζητήσουν από τον Διευθυντή να μεσολαβήσει για να λυθεί η σύγκρουση.

Μια καινούργια πρόβλεψη, που δεν υπάρχει καθόλου στον ισχύοντα κανονισμό, είναι στην παράγραφο 8.2, που λέει ότι οποιαδήποτε βία, προσβλητική ή ρατσιστική συμπεριφορά μεταξύ μαθητών, μέσα και έξω από τον χώρο του σχολείου, δεν είναι αποδεκτή. Επίσης, λέει ότι εφόσον οι καθηγητές μάθουν ότι έχει γίνει κάτι τέτοιο, πρέπει να λάβουν μέτρα ώστε να μην γίνουν χειρότερα τα πράγματα. Αυτό το έχουμε βάλει, γιατί όπως διαπιστώνουμε τα τελευταία χρόνια και στην κοινωνία αλλά και στο σχολείο, εκδηλώνονται όλο και περισσότερες βίαιες και ρατσιστικές συμπεριφορές. Επίσης, έχουμε δει πολλές φορές ότι οι εκπαιδευτικοί παρόλο που το μαθαίνουν, δεν κάνουν κάτι γι' αυτό. Εμείς, λοιπόν, θέλουμε και οι εκπαιδευτικοί αλλά και οι ίδιοι οι μαθητές να προσπαθούν να κάνουν κάτι για αυτό. Θέλουμε, λοιπόν, ο εκπαιδευτικός να έχει ένα διαμεσολαβητικό ρόλο. Αλλά αυτό θα θέλαμε να δούμε και εφαρμόζεται με επιτυχία σε πολλά σχολεία της χώρας και κυρίως στο σχολείο της κυρίας Κωτσέλη, είναι να υπάρχει μια ομάδα μαθητών διαμεσολαβητών, σε συνεργασία με δεκαπενταμελές, Διευθυντή, Σύλλογο Διδασκόντων, τα οποία θα είναι εκπαιδευμένα και θα προσπαθούν να λύσουν τη διαφορά ειρηνικά, εφόσον βέβαια και οι μαθητές που εμπλέκονται το δέχονται.

Τέλος, οι δύο τελευταίες παράγραφοι επαναλαμβάνουν αυτό που ισχύει ήδη. Δηλαδή ότι σε περίπτωση που το θέμα δεν έχει λυθεί ή που πρέπει οπωσδήποτε να μπει κύρωση ή ποινή, μπορούν οι μαθητικές κοινότητες να συνεδριάσουν και να προτείνουν στους καθηγητές έναν τρόπο αντιμετώπισης.

Επίσης την ώρα που ο Σύλλογος καθηγητών συνεδριάζει για να επιβάλει μία ποινή, εκπρόσωποι των μαθητών παρευρίσκονται στην συζήτηση, έχουν δικαίωμα λόγου και οι μαθητές που εμπλέκονται έχουν δικαίωμα απολογίας. Αυτά ισχύουν ήδη και τα επαναλαμβάνουμε για να είμαστε σίγουροι ότι ισχύουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος από τον νομό Χίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Ν. Χίου): Κύριε Πρόεδρε, έφηβοι βουλευτές εγώ θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο 6 του νομοσχεδίου και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2. Με τη σχετική διάταξη του άρθρου 6 παράγραφος 2 η οποία είναι διατυπωμένη με τρόπο αόριστο και γενικόλογο, η διεύθυνση του σχολείου και ο Σύλλογος διδασκόντων ουδόλως υποχρεούνται να ακολουθήσουν κάποια συγκεκριμένη διαδικασία ενημέρωσης ή διαβούλευσης με τους μαθητές. Μπορούν έτσι να καταρτίσουν έναν κανονισμό κατά το δοκούν, καθιστώντας τη συμμετοχή των μαθητών μία τυπική διαδικασία, με αποτέλεσμα ο κανονισμός που θα καταρτιστεί να αγνοείται από τους μαθητές.

Θεωρώ ότι στο σημείο αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε να είναι πιο συγκεκριμένο. Θα πρέπει να προβλεφθεί συγκεκριμένη διαδικασία κατάρτισης του κανονισμού του σχολείου, με υποχρέωση της διεύθυνσης να ενημερώσει εγκαίρως τις μαθητικές κοινότητες για τυχόν σύνταξη ή τροποποίηση αυτού, διαβούλευση μεταξύ των μαθητών και διδασκόντων, διαμόρφωση ενός τελικού κειμένου, υποβολή προς έγκριση στη γενική συνέλευση των μαθητών και λήψη τελικής απόφασης, στη διαμόρφωση της οποίας θα συμμετέχουν δια της ψήφου του τριμελούς οργάνου του δεκαπενταμελούς και οι μαθητές που καλούνται να εφαρμόσουν τον κανονισμό αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ασλάνογλου Αναστασία, από τη Β΄ Θεσσαλονίκης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΣΛΑΝΟΓΛΟΥ (Β΄ Θεσσαλονίκης): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, ευχαριστώ που μου δίνεται την ευκαιρία να εκφράσω την άποψή μου. Θα ήθελα να πω κάτι για τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων. Πιστεύω ότι θα έπρεπε να εισαχθεί το μάθημα καλλιτεχνικής αγωγής σε όλες τις τάξεις του σχολείου, ώστε να συμμετέχουν όλοι ανεξαιρέτως. Η τέχνη είναι έκφραση. Είναι ένας τρόπος να δηλώσεις τα συναισθήματά σου. Ακόμη και σε μεγαλύτερες τάξεις θα μπορούσε να αποτελέσει έναν τρόπο εκτόνωσης και όχι σπατάλης των διδακτικών ωρών. Προφανώς δεν αρέσει σε όλους η μουσική και το θέατρο, αλλά και τα δύο δεν σου προσφέρουν μόνο αυτά που φαίνονται στην επιφάνεια. Το πιο σημαντικό είναι το ομαδικό κλίμα στο οποίο εντάσσεται και νιώθεις ότι ανήκεις κάπου. Μέσω της τέχνης αναπτύσσει κανείς την προσωπικότητά του, γίνεται ελεύθερο ον και αυτοπροσδιορίζεται. Είναι λοιπόν σημαντική η ύπαρξη της τέχνης στα σχολεία, γιατί περισσότερα μαθαίνουμε από αυτήν παρά από τη στεγνή γνώση που μας προωθείται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Νικολέτα Κάνδυλα, από τον νομό Ηλείας.

ΝΙΚΟΛΕΤΑ ΚΑΝΔΥΛΑ (Ν. Ηλείας): Έχοντας λάβει υπόψη τα άρθρα 6, 7 και 8 θα ήθελα να μιλήσω και να πω ότι το σχολικό περιβάλλον αποτελεί τον προθάλαμο χώρο του κοινωνικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο προετοιμάζεται και ολοκληρώνεται η προσωπικότητα του ανθρώπου. Ο νέος γνωρίζει μέσα από το

σχολείο τη δημοκρατία στην πράξη και γι' αυτό πρέπει οι καθηγητές να υποστηρίξουν τις μαθητικές κοινότητες μέσα από τον διάλογο, ο οποίος θα ελευθερώσει και θα ενισχύσει την πρωτοβουλία και θα προετοιμάσει τους μαθητές για τις απαιτήσεις της κοινωνίας.

Οι σχέσεις των μαθητών και των καθηγητών θα πρέπει να κινούνται σε καλά πλαίσια, καθώς οι καθηγητές είναι οι δεύτεροι ενήλικες με τους οποίους έρχονται σε επαφή οι μαθητές μετά από τους γονείς τους. Επίσης οι μαθητικές δραστηριότητες μας βοηθούν να εθιστούμε στη συλλογικότητα, να σχηματίσουμε γνώμη να αυξηθεί η κριτική μας σκέψη και να αναπτύξουμε την προσωπικότητά μας. Οι σχέσεις μεταξύ μαθητών και καθηγητών διαταράσσονται εξαιτίας του αυθορμητισμού των νέων.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι μέσα από τη δυνατότητα που δίνεται στους νέους να ασχοληθούν με τα σχολικά προβλήματα, αυτό τους καθιστά πιο παραγωγικούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Καψάλα Δήμητρα, από τον νομό Καβάλας.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΨΑΛΑ (Ν. Καβάλας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στη δυσκολία εφαρμογής των συγκεκριμένων παραγράφων. Επειδή έχω φοιτήσει σε δημόσιο και ιδιωτικό Λύκειο θα ήθελα να επισημάνω πολλές διαφορές μεταξύ τους που συμπίπτουν με τα γραφόμενα του άρθρου. Το σχολείο που παρουσιάζεται στα άρθρα 6 έως 8 έχει τη βάση του στις σχέσεις συνεργασίας μεταξύ καθηγητών – μαθητών, οι οποίες με δυσκολία επιτυγχάνονται στα δημόσια σχολεία. Θα ρίξω μέρος της ευθύνης στους καθηγητές, οι οποίοι ιδιαίτερα μετά από χρόνια διδασκαλίας χάνουν την θέληση επικοινωνίας με τους μαθητές και το κύριο μέλημά τους είναι η επίτευξη του στόχου τους. Οι καθηγητές εκείνοι που θα ενδιαφερθούν για την κατανόηση του μαθήματος από πλευράς των μαθητών και που θα καταβάλουν προσπάθεια για τη δημιουργία διαδραστικού μαθήματος δεν είναι ο κανόνας, αλλά η εξαίρεση, ανάμεσα σε ένα πλήθος αδιαφορίας. Συνεπώς η εικόνα του καθηγητή που ειδικά παρονομαστικά παρουσιάζεται στο νομοσχέδιο να συζητάει τις αποφάσεις και να λαμβάνει υπόψη του την προσωπικότητα του μαθητή, είναι είδος προς εξαφάνιση. Πώς μπορεί να αλλάξει η νοοτροπία που κυριαρχεί μεταξύ των καθηγητών και να περάσει και το μήνυμα ότι η δουλειά τους επηρεάζει περισσότερο από ό,τι καταλαβαίνουν το μέλλον των νεότερων γενεών; Αυτό είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο στην εφαρμογή αυτού του νομοσχεδίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Λαθουράκη Δέσποινα, από τον νομό Λασιθίου.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΛΑΘΟΥΡΑΚΗ (Ν. Λασιθίου): Κύριε Πρόεδρε δεν είναι δυνατόν ο οποιοσδήποτε κανονισμός να αλλάξει τη συμπεριφορά του καθηγητή και του μαθητή. Ωστόσο μέσω ρυθμίσεων μπορεί να δημιουργηθεί μία «αναγκαστική σχέση», η οποία μπορεί να αποφέρει θετικά αποτελέσματα. Ζούμε στην εποχή της πληροφορίας με τα τεχνολογικά μέσα να εξελίσσονται απομακρύνοντάς μας από το πραγματικό ανθρώπινο ενδιαφέρον. Εξαιτίας της υπερπληροφόρησης οι μαθητές δέχονται από παντού γνώσεις και ερεθίσματα θεωρώντας τους καθηγητές ως φίλτρα και όχι ως πηγές γνώσεων. Οι καθηγητές φαίνεται ότι διακατέχονται από αναχρονιστικές αντιλήψεις είτε επειδή οι ίδιοι έχουν περιχαρακωθεί, είτε επειδή κρίνουν αυτές τις μεθόδους πιο κατάλληλες και αγνοούν τις προτάσεις των μαθητών, προκειμένου να επικυρώσουν την προσωπική τους ασφάλεια. Επιπλέον το εκπαιδευτικό σύστημα πιέζει και απαιτεί τη διεξαγωγή μιας απαιτητικής ύλης σε μικρό χρονικό διάστημα, μετατρέποντας τους καθηγητές εκτελεστικά όργανα.

Η σχέση μαθητή καθηγητή είναι σχέση δράσης – αντίδρασης, αφού εξαιτίας του χάσματος που υπάρχει συμπληρώνει η μία το κενό της άλλης και δημιουργείται το αίσθημα της ισοτιμίας. Οι καθηγητές οφείλουν να διευρύνουν τους ορίζοντές τους και η διαλλακτικότητα ανήκει στην ωριμότητα και την εμπειρία που διαθέτουν και θα πρέπει να την αξιοποιούν. Πρέπει να τεθούν τα αναγκαία και απαραίτητα κριτήρια προκειμένου να την αξιοποιούν. Επίσης πρέπει να τεθούν τα απαραίτητα και αναγκαία κριτήρια για την επιλογή και αξιολόγηση των καθηγητών γενικά. Οι μαθητές από την πλευρά τους πρέπει να ωριμάζουν με το πέρασμα του χρόνου και να βρουν συνειδηση και υγιή αμφισβήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Λάμπρου Ανδρούλα, από την Κύπρο.

ΑΝΤΡΟΥΛΑ ΛΑΜΠΡΟΥ (Κύπρος): Κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, καταρχάς σας ευχαριστώ για την ευκαιρία που μου δώσατε. Κατά τη γνώμη μου είναι πολύ σημαντική η συνεργασία των μαθητικών κοινοτήτων με τους εκπαιδευτικούς, για να οδηγηθούμε σε μια πιο δημοκρατική κοινωνία, όπου θα υπάρξει μια ουσιαστική συνεργασία που θα οδηγήσει σε ριζικές αλλαγές και θα ωφελήσει τόσο τους μαθητές όσο και τους καθηγητές. Η συνεργασία όμως αυτή θα πρέπει να είναι διαρκής, έτσι ώστε να δούμε σε σύντομο χρονικό διάστημα θετικά αποτελέσματα.

Επιπλέον, όσον αφορά τις δραστηριότητες των μαθητικών κοινοτήτων, δεν πρέπει κατά την άποψή μου να περιορίζονται σε θέματα διασκέδασης, αλλά πρέπει να επεκτείνονται σε θέματα που αφορούν τη σύγχρονη κοινωνία. Τέτοια είναι η επίσκεψη παντοπωλείων, η βοήθεια σε ορφανοτροφεία και άλλα, που θα μας οδηγήσουν να ολοκληρωθούμε ως άνθρωποι, να μάθουμε να νοιαζόμαστε για τον συνάνθρωπό μας και να καλλιεργήσουμε τον εσωτερικό μας κόσμο.

Τέλος, όλοι πρέπει να εκφράζουν τη γνώμη τους, καλή ή κακή, γιατί αυτό θα πει επικοινωνία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ κυρία Λάμπρου.

Τον λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Γεώργιος Μάναλης, από τον νομό Αττικής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΑΛΗΣ (Ν. Αττικής): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων αποτελεί τα τελευταία τριάντα χρόνια βασικό παράγοντα εκδημοκρατισμού του ελληνικού

εκπαιδευτικού συστήματος και καλλιέργειας της δημοκρατικής συνείδησης των μαθητών, οι οποίοι μέσα από τη συμμετοχή τους στις διαδικασίες που στοχεύουν στην ομαλή λειτουργία του σχολείου, προετοιμάζονται για να γίνουν ενεργοί πολίτες ως ενήλικοι σε μια δημοκρατούμενη χώρα.

Η μύηση των μαθητών στις δημοκρατικές διαδικασίες, όπως είναι η εκλογή αντιπροσώπων και η συμμετοχή σε τακτές συνεδριάσεις για τη λήψη αποφάσεων και την επίλυση των προβλημάτων του σχολείου, αποτελεί σαφώς καταλυτικό παράγοντα για τη διαμόρφωση των προσωπικοτήτων τους, που δομούν οι δημοκρατικές αρχές.

Ωστόσο, με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου επαναπροσδιορίζεται ο ρόλος της μαθητικής κοινότητας, αφού με τις νέες διατάξεις, έρχεται σε συνεχή επαφή με τον υπεύθυνο εκπαιδευτικό και η γνώμη της εισακούεται και σε ανώτερες εκπαιδευτικές αρχές, από τον Διευθυντή του σχολείου, το Σχολικό Συμβούλιο, ακόμα και τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης, εφόσον βέβαια αυτό είναι αναγκαίο.

Συνεπώς, αυτή η γνώμη αποκτά βαρύτητα και αποτελεί γνώμονα για τη λήψη αποφάσεων που θα βελτιώσουν το εκπαιδευτικό σύστημα. Πέρα από αυτό, οι δραστηριότητες που προβλέπει το νομοσχέδιο αναβαθμίζουν τον πολιτικό ρόλο του σχολείου και βελτιώνουν την αισθητική αγωγή των νέων.

Επίσης, οι μαθητές μιλούν στις αρχές του εποικοδομητικού διαλόγου, του πλουραλισμού και της πολυφωνίας μέσα από την αρωγή νέων τεχνολογιών, όπως για παράδειγμα το διαδίκτυο.

Τέλος, η μαθητική κοινότητα αναλαμβάνει ενεργό δράση, όσον αφορά την προστασία της σχολικής μονάδας από βανδαλισμούς και από την άλλη συμμετέχοντας στην επίλυση συγκρούσεων μειείται στο συλλογικό πνεύμα, στην αξία της ομαδικότητας και στο σεβασμό της ανθρώπινης προσωπικότητας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Ασπασία - Σπυριδούλα Νούσια, από το Βέλγιο.

ΑΣΠΑΣΙΑ – ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΝΟΥΣΙΑ (Βέλγιο): Αξιότιμε κ. Πρόεδρε, φίλες και φίλοι έφηβοι βουλευτές, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε ορισμένες παραγράφους των άρθρων που μελετήθηκαν.

Στο άρθρο 7 παρ. 2, αναφέρεται πως το σχολείο πρέπει να είναι χώρος πολιτιστικής δημιουργίας με πρωτοβουλία των μαθητών σε συνεργασία με τους καθηγητές τους. Θεωρώ λοιπόν πως θα έπρεπε κάτι τέτοιο να αποτελεί κύριο μέλημα του Υπουργείου Παιδείας αυτού καθ' εαυτού. Μάλιστα, όσον αφορά τους ομίλους που είναι δυνατόν να συγκροτηθούν από τους μαθητές, θα ήταν ωφέλιμο να λαμβάνουν χώρα εντός των διδακτικών ωρών, προκειμένου το αναλυτικό πρόγραμμα να τροποποιηθεί και να γίνει λιγότερο αποπνικτικό και το σχολείο να μυήσει τους μαθητές στη δημιουργικότητα.

Στο άρθρο 8 στην παρ. 2, που αναφέρεται σε οποιαδήποτε μορφή βίας ή προσβλητικής συμπεριφοράς, θα ήθελα να σας επιστήσω την προσοχή και να σας πω πως θεωρώ ότι θα έπρεπε να υπάρχει μια παράγραφος αποκλειστικά και μόνο για τη διαδικτυακή βία, η οποία λαμβάνει τερατώδεις διαστάσεις στις μέρες μας.

Τέλος, στο άρθρο 8 στην παρ. 4, όσον αφορά τις παρουσιάσεις πολλών μελών της μαθητικής κοινότητας στις συνεδριάσεις των διδασκόντων, θεωρώ πως πρέπει να είναι παρόντες μόνο οι μαθητές που εμπλέκονται στο συμβάν και έχουν δικαίωμα απολογίας. Αυτό πιστεύω πως είναι ωφέλιμο, διότι αν το πλήθος των μαθητών είναι μεγάλο, είναι δυνατόν να δημιουργηθούν δύο αντίπαλα στρατόπεδα, εφόσον οι καθηγητές στα μάτια των μαθητών θα φαίνονται τιμωροί και σύμβολα καταπίεσης και καταναγκασμού, ενώ οι καθηγητές θα εκλαμβάνουν τα παιδιά ως ταραξίες και πνεύματα αντιλογίας.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι η σύγκρουση και οι εντάσεις, αλλά η αγαστή συνεργασία μεταξύ καθηγητών και μαθητών. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η κυρία Παπαδημητρίου.

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού - εισηγήτρια): Συγγνώμη, αν κατάλαβα καλά εσύ προτείνεις όταν συζητείται μια ποινή στο Σύλλογο καθηγητών, να είναι μέσα μόνον μαθητές που εμπλέκονται, να μην είναι οι εκπρόσωποι ούτε του τμήματος στο οποίο ανήκουν, ούτε του δεκαπενταμελούς.

ΑΣΠΑΣΙΑ - ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΝΟΥΣΙΑ (Βέλγιο): Ναι, ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Κυριάκος Παππάς, από τον νομό Θεσπρωτίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Ν. Θεσπρωτίας): Θα ήθελα να σταθώ στο άρθρο αυτό, γιατί πιστεύω ότι οι συγκρούσεις μεταξύ μαθητών – καθηγητών στις μαθητικές κοινότητες αποτελούν ένα σημαντικό πρόβλημα και εμποδίζουν την ομαλή λειτουργία τους. Θεωρώ ότι πρέπει να υπάρχει πάνω απ' όλα συνεργασία και διάλογος μεταξύ μαθητών – καθηγητών και όχι ρατσιστικές ή βίαιες συμπεριφορές, όπως έχουμε δει πολλές φορές άλλωστε στα σχολεία μας.

Επίσης, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να υπάρχει σε κάθε σχολείο αν είναι δυνατόν ψυχολόγος ή κοινωνικός λειτουργός, γιατί ίσως αυτοί να είναι πιο αρεστοί στους μαθητές, έτσι ώστε να αποφύγουμε χειρότερες καταστάσεις και να επιλυθούν αυτά τα προβλήματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ευχαριστούμε πολύ κ. Παππά. Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Μπουρμπούκε Τσεπέλε, από τον νομό Ιωαννίνων.

ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΚΕ ΤΣΕΠΕΛΕ (Ν. Ιωαννίνων): Εγώ θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 7 στην παρ. 4. Διαβάζοντάς το σκέφτηκα πως την ελευθερία της έκφρασης θα μπορέσουμε να την πραγματοποιήσουμε αν στην αρχή κάθε σχολικής χρονιάς, μαζί με τα βιβλία, μοιραστεί και στα παιδιά ένα εγχειρίδιο, στο οποίο θα

αναγράφονται τα δικαιώματά τους, έτσι ώστε να τα γνωρίζουν όλοι και ίσως και ένα άλλο εγχειρίδιο στο οποίο θα αναγράφεται η διδακτική ύλη, η οποία θα πρέπει να τους διδάσκεται. Έτσι ώστε να έχουν γνώση των δικαιωμάτων τους αλλά και των υποχρεώσεων των καθηγητών τους και να ξέρουν και εκείνοι ουσιαστικά τι τους γίνεται. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Γεωργία Τσερκεζίδου, από τη Ροδόπη.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΕΡΚΕΖΙΔΟΥ (Ν. Ροδόπης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, θα ήθελα να τοποθετηθώ στο κεφάλαιο 7. Είμαστε τα «παιδιά της οθόνης», η γενιά της τεχνολογίας. Επικοινωνούμε με τη βοήθειά της, οπότε η δημιουργία site είναι απαραίτητη, χωρίς όμως να λέμε όχι στον πίνακα ανακοινώσεων. Γνώμες, δραστηριότητες, δράσεις και εκδηλώσεις, επαφές με άλλα δεκαπενταμελή, ανταλλαγές απόψεων μπορούν να γίνουν στο site. Υπεύθυνη για τη διαχείριση μπορεί να είναι μια ομάδα από το δεκαπενταμελές, να είναι αυτή δηλαδή που να εγκρίνει ή να απορρίπτει τα θέματα που θα αναρτηθούν, από προτάσεις που θα προκύπτουν από τα πενταμελή των τάξεων.

Στο σχολείο περνάμε πολλές ώρες κάθε μέρα. Η αισθητική και η καθαριότητα είναι ένα θέμα που μας αφορά όλους. Το γκράφιτι συμβάλει στην προσωπική έκφραση, αλλά και στη βελτίωση της αισθητικής του χώρου, οπότε τα πενταμελή μπορούν να πάρουν τέτοιες πρωτοβουλίες. Η αμφίεση κάποιων δεν είναι θέμα επιβολής. Ο σεβασμός δεν επιβάλλεται αλλά κερδίζεται. Σε ένα σχολείο που νοιάζεται για τους μαθητές του, που φέρεται ισότιμα και με σεβασμό, νομίζω ότι οι μαθητές δεν θα φτάσουν σε ακρότητες.

Το ίδιο νομίζω ότι ισχύει και για τις καταστροφές. Δεν χαλάμε ό,τι αγαπάμε. Επειδή δυστυχώς όμως συμβαίνουν, προτείνω τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή σε περιόδους που συζητιούνται καταλήψεις να δημιουργούν μονάδες περιφρούρησης, σε καιρό ειρήνης. Εφόσον τα ονόματα αυτών που προξένησαν τις ζημιές είναι γνωστά, προτείνω να κάνουν τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή συστάσεις ώστε τα παιδιά που προξένησαν τις ζημιές, να υποχρεώνονται στην αποκατάστασή τους. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ευχαριστούμε για όλη τη διαδικασία. Οι προτάσεις σας ήταν πολλές και πρέπει να καταγραφούν.

Τον λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Αθανασία Γκανά, από τη Λάρισα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΓΚΑΝΑ (Ν. Λαρίσης): Κοιτούσα τις προσθήκες που είχατε κάνει με τους υπόλοιπους έφηβους βουλευτές. Ήθελα να αναφέρω στο άρθρο 8, παράγραφος 2, προτείνετε συνδρομή για την επίλυση συγκρούσεων από παιδοψυχολόγο του σχολείου ή της κοινότητας. Ξεχάσατε, όμως, να επισημάνετε ότι αυτό πρέπει να γίνεται μυστικά και όχι μπροστά στα υπόλοιπα παιδιά. Έχω βρεθεί στο σχολείο μου σε μια τέτοια κατάσταση και κατάλαβα ότι δεν είχε αποτέλεσμα μπροστά σε όλους. Λέγοντας ο Διευθυντής μέσα ότι όποιος έχει στο μέλλον κάποια ανάρμοστη συμπεριφορά για κάποιο λόγο θα έρχεται πρώτα σε εκείνον και εκείνος θα τον στέλνει στην κοινωνική λειτουργό, το παιδί όχι μόνο δεν βελτίωσε τη συμπεριφορά του, αλλά μπορώ να πω ότι απλά χειροτέρεψε, οπότε θα ήταν καλό να το διευκρινίσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Αυτές δεν είναι προτάσεις δικές μου. Είναι προτάσεις δικές σας, οι οποίες ήταν από τα Τμήματα που συνεδρίασαν το πρωί και τις βάλουμε μέσα ως προσθήκες. Θα κληθείτε να ψηφίσετε και εσείς πάλι στο τέλος, αλλά είναι πολύ σημαντική αυτή η πρότασή σας, η οποία καταγράφηκε και θα δούμε πώς θα συνεχιστεί.

Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Γεωργία Τσερκεζίδου.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΕΡΚΕΖΙΔΟΥ (Ν. Ροδόπης): Πιστεύω ότι πρέπει, εφόσον τα πενταμελή και τα δεκαπενταμελή που θα εκλέξουμε δεν είναι υπεύθυνα, να χρειάζεται όχι μόνο τα δύο τρίτα των παιδιών να ψηφίσουν «όχι» στη συνέχεια της περιόδου, αλλά το 1,5 συν 1.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Τον λόγο έχει ο έφηβος βουλευτής Ιωάννης Καλούδης από την Κέρκυρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΥΔΗΣ (Ν. Κέρκυρας): Θα ήθελα να το γενικεύσω λίγο το θέμα, ότι στο σχολείο γενικά, εφόσον υπάρχει η δυνατότητα, πρέπει να προστεθούν εποικοδομητικές ώρες καθώς είναι περιορισμένες έως μηδενικές. Είδαμε ένα πρότζεκτ που ξεκίνησε με τη γενιά του 1996 στα σχολεία, το οποίο θα έδινε στα παιδιά την ευκαιρία να ξεφεύγουν, αλλά βλέπω και από το σχολείο μου και από φίλους μου που είναι σε άλλα σχολεία, ότι ο μόνος σκοπός και στόχος είναι να έχουν το 20άρι για να ανεβάσουν τον μέσο όρο και όλα καλά. Θεωρώ ότι αυτό είναι πολύ λάθος και ότι πρέπει να βρεθεί άλλος τρόπος για να γίνουν εποικοδομητικές οι ώρες τα σχολεία και να αποκτήσουν και τα παιδιά κριτική σκέψη, γιατί κάτι τέτοιο δεν υπάρχει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η έφηβος βουλευτής Αναστασία Στρατή, από την Κορινθία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗ (Ν. Κορινθίας): Θα ήθελα να ρωτήσω τις εκπροσώπους του Συνηγόρου του Παιδιού, ποιο πιστεύετε ότι θα είναι το κίνητρο για να εφαρμοστεί ο νέος νόμος αν ψηφιστεί, εφόσον ούτε ο παλιός εφαρμόζεται, ούτε έχει εφαρμοστεί μέχρι στιγμής έτσι όπως ορίζεται; Γιατί, από προσωπική εμπειρία όλων μας, βλέπουμε ότι σε πολύ μικρό βαθμό όσα έχουν ειπωθεί εφαρμόζονται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Μοσχοπούλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού - εισηγήτρια): Καταρχάς, το αν θα εφαρμοστεί ένας νόμος ή όχι είναι σε μεγάλο βαθμό και δικό μας θέμα. Αυτό που προσπαθούμε να διασφαλίσουμε εδώ είναι ότι θα γνωρίζουμε τον νόμο για να μπορούμε να τον εφαρμόσουμε. Αυτή είναι η βασική μας προϋπόθεση. Όλες τις άλλες εγγυήσεις τις είπαμε. Το αν το

δικαιώματά μας είναι σε μεγάλο βαθμό και δική μας ευθύνη. Επίσης, για να μην είμαστε και εντελώς αφοριστικοί, θα έλεγα ότι και κατά την παρούσα κατάσταση και με την υπουργική απόφαση του 1986, εφαρμόζονται πολλά πράγματα, γιατί με αυτόν τον κανονισμό πορευόμαστε. Είναι άλλο αν δεν ξέρουμε τις λεπτομέρειές του και στην ουσία αισθανόμαστε κάπου να παραχαράσσεται αυτό που λέγεται.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗ (Ν. Κορινθίας): Θέλω να προσθέσω κάτι από προσωπική μου εμπειρία και από τα στατιστικά ποσοστά του νομού μου. Έχουμε 4 Λύκεια στην Κόρινθο στα οποία οι μόνες αρμοδιότητες των εκάστοτε προέδρων είναι να διοργανώνουν τους διάφορους χορούς και εκδηλώσεις, τα έσοδα των οποίων πηγαίνουν για τις διάφορες εκδρομές. Επομένως, πιστεύω ότι κατά ένα ποσοστό δεν ισχύει αυτό που λέτε, καθώς είναι μόνο τυπική η εκλογή των πενταμελών και των δεκαπενταμελών, τα οποία δεν έχουν ουσιαστικά κάποια υπευθυνότητα, ούτε ασκούν το έργο τους έτσι όπως θα έπρεπε. Δεν επιλύουν τα προβλήματα, ούτε ακούν τις περισσότερες φορές τα παράπονα των συμμαθητών τους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Το λόγο έχει η κυρία Παπαδημητρίου.

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού – εισηγήτρια): Υπάρχουν μερικά σχολεία στα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός. Μπορεί να μην ξέρουν όλα ακριβώς ότι υπάρχει και ότι εφαρμόζουν κάποια συγκεκριμένη διάταξη, αλλά το εφαρμόζουν από μόνοι τους αυθόρμητα. Δηλαδή, εκεί που οι μαθητές θέλουν να κάνουν πράγματα και οι καθηγητές τους βοηθούν και είναι υποστηρικτικοί, αυτό εφαρμόζεται. Εμείς αυτό που προσπαθούμε είναι, πρώτον, να μάθετε εσείς ότι υπάρχει αυτό, να μάθετε ποια είναι τα δικαιώματά σας, να το πείτε στους καθηγητές σας αν κάποιος δεν το ξέρουν και να προσπαθήσετε όλοι μαζί να το εφαρμόσετε. Δεν υπάρχει άλλο κίνητρο. Μόνο οι μαθητές είναι το κίνητρο και οι καθηγητές. Όλοι οι νόμοι που υπάρχουν στην πολιτεία εφαρμόζονται όταν ο πολίτης τους εφαρμόζει. Ειδικά ο συγκεκριμένος δεν μπορεί να επιβληθεί. Όταν επιβάλλεται, οι εκλογές θα γίνουν τυπικά, αλλά είναι χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο. Άρα, εμείς δεν θέλουμε να εφαρμοστεί τυπικά, όπως εφαρμόζεται στις περισσότερες περιπτώσεις σήμερα, αλλά θέλουμε να εφαρμόζεται ουσιαστικά και αυτό είναι μόνο στα χέρια σας. Δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι άλλο. Θα περάσουμε τον νόμο, θα είναι καλύτερος, αλλά από εκεί και πέρα είναι στα χέρια σας να πιέσετε για να εφαρμοστεί ο νόμος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΤΡΑΤΗ (Ν. Κορινθίας): Έχετε σκοπό να κάνετε κάποια εκστρατεία πανελληνίως;

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού – εισηγήτρια): Εμείς έχουμε ασχοληθεί πάρα πολύ με τις μαθητικές κοινότητες ως Συνηγόρος του Παιδιού. Έχουμε βγάλει δελτία τύπου και κείμενα με απλά λόγια, λέμε στα παιδιά «δώστε νόημα στις εκλογές και στις μαθητικές κοινότητες» και το έχουμε συζητήσει σε πάρα πολλά σχολεία που έχουμε πάει. Τώρα με αφορμή τη «Βουλή των Εφήβων» θα το ανακινήσουμε ξανά το θέμα. Δηλαδή, ξανά με την αρχή της σχολικής χρονιάς θα επανέλθουμε, θα καλέσουμε τους καθηγητές για να συζητήσουμε το ίδιο σχέδιο νόμου. Δηλαδή, έχουμε ένα σκοπό να το κάνουμε πιο μεγάλο, να το συζητήσουμε και με άλλον κόσμο, να κάνουμε μια καμπάνια, κάπως να μάθει όλος ο κόσμος ότι υπάρχει αυτός ο κανονισμός. Γιατί εκτός από το να αλλάξει και να περάσει, πρέπει να το ξέρει και μαθητικός κόσμος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Η όρεξη και η διάθεση του καθενός από εμάς φτιάχνει τις θέσεις. Οι θέσεις και τα αξιώματα δεν είναι τίποτα, είναι «άδεια κουστούμια» αν δεν υπάρχει διάθεση και όρεξη για δουλειά. Μετά από αυτό θα ήθελα να προχωρήσουμε στην ψηφοφορία για να εκλέξουμε έναν εισηγητή και δυο ομιλητές. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας, θα σημειωθούν όλες οι προτάσεις σας ώστε να είναι έτοιμες μετά την ψηφοφορία για την ψήφιση. Οι συνεργάτες του Ιδρύματος της Βουλής θα προχωρήσουν στη διαδικασία και θα συλλέξουν τα ψηφοδέλτια για την εκλογή του εισηγητή. Ένας είναι ο σταυρός προτίμησης, ενώ για τους ομιλητές μέχρι 2 σταυρούς. Σας ευχαριστώ.

Στο σημείο αυτό διεξάγεται η ψηφοφορία για τον εισηγητή και τους ομιλητές

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Αφού ολοκληρώθηκε η συζήτηση των ομιλητών, εισερχόμαστε στην ψηφοφορία ανά κεφάλαιο, όπως επίσης και επί των δικών σας προτάσεων που η επιτροπή διάλεξε, πρότεινε και, θα τις ψηφίσετε εσείς οι ίδιοι.

Θέτουμε σε ψηφοφορία τα άρθρα 1 και 2. Όσοι υπερψηφίζουν, παρακαλώ να σηκώσουν το χέρι τους.

Όποιος δεν ψηφίσει τα άρθρα 1 και 2, παρακαλώ να σηκώσει το χέρι του.

Υπάρχει κάποιος που ψηφίζει παρών;

Επομένως, τα άρθρα 1 και 2, περνούν κατά πλειοψηφία.

Θέτουμε σε ψηφοφορία τα άρθρα 3, 4 και 5. Όποιος ψηφίζει αυτά τα τρία άρθρα, να σηκώσει το χέρι του.

Όποιος καταψηφίζει, να σηκώσει το χέρι του.

Επομένως, τα άρθρα 3, 4 και 5 περνούν κατά πλειοψηφία.

Θέτουμε σε ψηφοφορία τα άρθρα 6, 7 και 8. Όποιος υπερψηφίζει, να σηκώσει το χέρι του.

Όποιος καταψηφίζει αυτά τα άρθρα, να σηκώσει το χέρι του.

Επομένως τα άρθρα 6, 7 και 8 περνούν κατά πλειοψηφία.

Πριν θέσουμε σε ψηφοφορία τις προσθήκες από τις δικές σας προτάσεις, η κυρία Μοσχοπούλου θα κάνει πρώτα μια μικρή εισήγηση στις προτάσεις σας, τι έγινε αποδεκτό, τι είναι προς ψήφιση και ίσως ποιες προτάσεις δεν έγιναν δεκτές, διότι επικαλύπτονται από τον κανονισμό που υπάρχει.

Τον λόγο έχει η κυρία Μοσχοπούλου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ (επιστημονική συνεργάτιδα του Συνηγόρου του Παιδιού - εισηγήτρια): Ευχαριστούμε για τις προτάσεις, πραγματικά ήταν πολύ γόνιμη συζήτηση, μαζέψαμε τόσο πολλή ανατροφοδότηση, που δυσκολευτήκαμε να την επεξεργαστούμε μέσα στον λίγο χρόνο που είχαμε. Στον χρόνο αυτό, λοιπόν, και με τους περιορισμούς που είχαμε θα σας θέσω τα ζητήματα που μας θέσατε και τη δική μας αντίδραση για να προχωρήσουμε τη διαδικασία.

Τέθηκε το ζήτημα της ποσόστωσης, ως προς τις γυναίκες. Αυτό το θέτουμε για να ενταχθεί στη διαδικασία της ψηφοφορίας από εσάς. Βέβαια, εμείς, ως εισηγητές αυτών των ρυθμίσεων, εκφράζουμε τον προβληματισμό μας, γιατί θεωρούμε ότι το σχολείο αυτή τη στιγμή, έτσι όπως λειτουργεί, τα δυναμικά που υπάρχουν, οι διαδικασίες μας και οι θέσεις που έχουμε οι γυναίκες, μαθητές και μαθήτριες δεν μας δημιουργούν την αίσθηση ότι χρειαζόμαστε τέτοιου είδους διατάξεις. Αυτή είναι η εμπειρία του Συνηγόρου του Πολίτη, είναι σε σας να το κρίνετε. Η αίσθησή μας είναι ότι, ενδεχομένως, σαν να θέτουμε υπό αμφισβήτηση μέσα στο σχολείο τη θέση μας και ότι περισσότερο σε μας ανήκει το να διεκδικήσουμε, μιλώντας για τις γυναίκες, τη θέση μας. Αν θεωρείτε ότι είναι κάτι σκόπιμο, θα το πείτε στην ψηφοφορία.

Σε ό,τι αφορά τις διατάξεις των 3.20, 3.33, που συζητήθηκε το θέμα, ενδεχομένως, της καταχρηστικής άσκησης της δυνατότητας να επαναλαμβάνονται οι διαδικασίες των εκλογών με παραιτήσεις με ένα προσχηματικό τρόπο. Ομολογούμε ότι δεν το έχουμε δει να συμβαίνει, μας προβληματίζει συνεχώς να περιπλέκουμε, ενώ προσπαθούμε να απλουστεύσουμε αυτό τον κανονισμό, να τον κάνουμε εύχρηστο, να εντάσσουμε συνεχώς πιθανά σενάρια, γιατί θα αρχίσουμε πάλι να ξαναφθάνουμε σε ένα περίπλοκο σχήμα, τη στιγμή, που ομολογώ ότι δεν έχει έρθει σε γνώση μας να έχει προκύψει κάτι τέτοιο. Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια πιθανότητα καλύπτεται μέσα από το πλαίσιο της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, που σίγουρα είναι ένα συγκρουσιακό θέμα που λύνεται από τις διατάξεις της διαχείρισης συγκρούσεων μέσα στο πλαίσιο του σχολείου.

Σε ό,τι αφορά το 3.10, για τη δημοσίευση αποφάσεων στον πίνακα ανακοινώσεων. Το υιοθετούμε και θεωρούμε δεδομένο ότι συμφωνείτε σ' αυτό και προσθέτουμε στο τέλος του 3.10 «οι αποφάσεις δημοσιεύονται στον πίνακα ανακοινώσεων του σχολείου».

Σε ό,τι αφορά το θέμα της απομάκρυνσης μελών του δεκαπενταμελούς συμβουλίου, το 3.30, σε περίπτωση αδικαιολόγητης απουσίας. Αυτό θεωρούμε ότι είναι ένα θέμα που καλύπτεται, μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων που μας δίνει η περιγραφόμενη διαδικασία της ανάκλησης. Είναι στο χέρι μας, στη μαθητική κοινότητα, να ανακαλέσουμε τα μέλη. Το να το αφήναμε στην πρωτοβουλία των υπολοίπων μελών του δεκαπενταμελούς, θα δημιουργούσε ένα θέμα ως προς την εξουσιοδότηση που έχουν τα μέλη του δεκαπενταμελούς να αποβάλουν ένα μέλος τους. Έχουν την εξουσία να εκφράζουν τη γνώμη της μαθητικής κοινότητας, όχι όμως και να διώχνουν έτσι αυτονόητα ένα μέλος της μαθητικής κοινότητας, που μπορεί να θεωρήσουν ότι δεν ασκεί σωστά τα καθήκοντά του. Ας αναζητήσουμε, λοιπόν, τη φωνή και πάλι της μαθητικής κοινότητας με μια έκτακτη γενική συνέλευση, με τη διαδικασία της ανάκλησης.

Σε ό,τι αφορά τη διαφωνία ως προς την ποσόστωση που προτείναμε την καινοτομία αυτή που είχαμε εισηγηθεί. Διατυπώθηκε μια τέτοια πρόταση, αυτό θα το θέσουμε στη δική σας κρίση. Εμείς θεωρήσαμε, ότι πρέπει να διασφαλίσουμε ότι κάποιες φωνές θα ακούγονται, επειδή στην πράξη, το ξέρετε πολύ καλά, δεν ακούγονται. Η Α' και η Β' Γυμνασίου και Λυκείου, αντίστοιχα, όσο μικρότερη τάξη, τόσο λιγότερο εμφανίζεται.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της συνεργασίας των εκπροσώπων των δεκαπενταμελών, της δημιουργίας ενός συντονιστικού οργάνου, μας βρίσκετε λίγο απροετοίμαστους όσον αφορά την τελική διατύπωση και διαμόρφωση αυτής της πρότασης, η οποία αναπτύχθηκε από εσάς πολύ αναλυτικά. Ωστόσο, πράγματι θεωρούμε ότι είναι καλό να το εντάξουμε στο 3.35 και να αναφέρουμε στις περιπτώσεις οργάνων – που, ωστόσο, θέλω να θέσω υπόψη σας ότι θα χρειασθεί μια νομοθετική ρύθμιση, που να προβλέπονται αυτά τα όργανα και να περιγράφονται - συνεργασίας εκπροσώπων των δεκαπενταμελών σε τοπικό και εθνικό επίπεδο.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της ομιλίας προεκλογικά, της παρουσίασης ενός προεκλογικού προγράμματος και του διαλόγου που θα πρέπει να προηγείται, θεωρούμε ότι πραγματικά το έχουμε καλύψει, το επαναφέρουμε, το θέτουμε στην αρχή της σχολικής χρονιάς, όπου από την αρχή της χρονιάς περιγράφουμε στον κανονισμό ότι γίνεται εκτενής διάλογος και ως προς το τι αναζητάμε, τι θα ακολουθήσει και τι προσδοκίες έχουμε για τη χρονιά μας και ως προς τα προγράμματα, αλλά και προεκλογικά, λέμε ακριβώς ότι γίνεται ένας διάλογος, δηλαδή περιγράφεται από τους υποψηφίους.

Σε ό,τι αφορά τον έλεγχο των πράξεων από τη γενική συνέλευση είτε του τμήματος είτε τη σχολική. Ο έλεγχος αυτός επιτυγχάνεται, τόσο κατά τη διάρκεια της χρονιάς με τη δυνατότητά μας να κάνουμε ανάκληση μελών, των οποίων αμφισβητούμε την αξιοπιστία ή τον τρόπο, με τον οποίο ενεργούν, όσο και στο τέλος με τον απολογισμό των πεπραγμένων, που περιγράφεται στον κανονισμό και προβλέπεται διαδικασία.

Αντίστοιχα, στο θέμα των οικονομικών, προτάθηκε τριμελής ελεγκτική επιτροπή. Πάλι θα εκφράσω τον προβληματισμό πως βάζουμε όργανα, ελεγκτικές επιτροπές, να ελέγχει η μια επιτροπή την άλλη. Προβλέπεται διαδικασία - που ίσως να μας έχει διαφύγει έτσι όπως περάσαμε λίγο βιαστικά το σχέδιο - απολογισμού των οικονομικών και φυσικά υπάρχει πάντα η λύση της ανάκλησης, εφόσον έχουμε αμφιβολίες ως προς το αν έχει γίνει κακή διαχείριση ή όχι των οικονομικών.

Σε ό,τι αφορά την πρόταση για τη μυστική ψηφοφορία, τη διασφάλιση της μυστικότητας. Ο κανονισμός λέει ρητά ότι η ψηφοφορία είναι μυστική. Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτό είναι και λίγο στα δικά μας χέρια.

Σε ό,τι αφορά την πρόβλεψη ψυχολόγου, έχει ήδη προταθεί και υιοθετηθεί από τις πρωινές συνεδριάσεις.

Σε ό,τι αφορά το 3.3, προτάθηκε να διανέμεται στην αρχή της χρονιάς αντίγραφο. Το υιοθετούμε εξαρχής, προσθέτοντας τη διατύπωση «στο πλαίσιο των συζητήσεων αυτών γίνεται ενημέρωση για τον παρόντα κανονισμό» – αυτό το γράφει – «διανέμεται αντίγραφο αυτού.....» και συνεχίζει η διατύπωση, ως έχει.

Σε ό,τι αφορά τον έλεγχο εσόδων - εξόδων ξαναείπαμε ότι γίνεται απολογισμός.

Έγινε πρόταση η ανάκληση του δεκαπενταμελούς να γίνεται, όχι από τα 2/3, δηλαδή να μην απαιτείται το ποσοστό των 2/3 της μαθητικής κοινότητας του σχολείου, αλλά το 1/2 συν ένας. Αυτό μπορούμε να το θέσουμε στην κρίση σας.

Τέλος, σχετικά με μια αναφορά που έγινε στις πειθαρχικές ποινές και στην εκπροσώπηση των μαθητών στο σύλλογο διδασκόντων. Είναι ένα θέμα πραγματικά καίριο, μας έχει απασχολήσει πάρα πολύ, φοβάμαι ότι δεν μπορεί να ρυθμιστεί εδώ γιατί υπάρχει ένα πρόβλημα νομοθετικού κενού αυτή τη στιγμή και θα ήθελα να σας το αναφέρω, ενημερωτικά. Αυτή τη στιγμή πάσχει η νομιμότητα και έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, κατ' επανάληψη, ότι είναι άκυρες όλες αυτές οι αποφάσεις, στις οποίες συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των μαθητών, γιατί δεν έχει εκδοθεί – είναι πολύ περίπλοκο και νομοθετικό αυτό που σας λέω – η απαιτούμενη υπουργική απόφαση, που θα όριζε το πώς ακριβώς εκπροσωπούνται οι μαθητές. Επομένως, δεν μπορούμε καν να το θέσουμε εδώ, το αφήνουμε και το παλεύουμε από άλλη πλευρά. Εμείς σαν Συνήγορος του Πολίτη, προσπαθούμε να το λύσουμε. Σας έχουμε αφήσει δύο – τρία θέματα για ψηφοφορία. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Στη συνέχεια θα ψηφίσουμε τις προτάσεις τις οποίες εσείς προτείνατε. Η πρώτη πρόταση που θα τεθεί για ψηφοφορία είναι στην παράγραφο 4.2Bδ, όπου προτάθηκε να μην υπάρχει πρόβλεψη για ποσόστωση, δηλαδή τρεις μαθητές από κάθε τάξη του Λυκείου. Ποιος ψηφίζει αυτή την πρόταση ώστε να καταργηθεί, να μην υπάρχει;

ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Ψηφίζουν δι' ανατάσεως της χειρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ποιοι συμφωνούν να παραμείνει αυτό το άρθρο ως έχει;

ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Ψηφίζουν δι' ανατάσεως της χειρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Άρα, αυτή η πρόταση καταψηφίζεται.

Συνεχίζουμε στην ψηφοφορία της δεύτερης πρότασής σας στην παράγραφο 4.2, πρόταση για ποσόστωση ως προς τις υποψηφιότητες γυναικών. Ποιοι υπερψηφίζουν αυτή την πρόταση;

ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Ψηφίζουν δι' ανατάσεως της χειρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ποιοι δεν συμφωνούν με αυτή την πρόταση;

ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Ψηφίζουν δι' ανατάσεως της χειρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Άρα, αυτή η πρόταση καταψηφίζεται.

Συνεχίζουμε στην ψηφοφορία της τρίτης πρότασής σας, στην παράγραφο 3.32, πρόταση ώστε η ανάκληση του δεκαπενταμελούς συμβουλίου να ζητείται από το 1/2 της μαθητικής κοινότητας και όχι από τα 2/3, δηλαδή να υπάρχει ανάκληση του δεκαπενταμελούς με τους μισούς μαθητές και να μην χρειάζονται τα 2/3 των μαθητών. Ποιοι συμφωνούν με αυτή την πρόταση;

ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Ψηφίζουν δι' ανατάσεως της χειρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Ποιοι διαφωνούν με τη συγκεκριμένη πρόταση;

ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Ψηφίζουν δι' ανατάσεως της χειρός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ (Προεδρεύων του Τμήματος): Άρα, απορρίπτετε καταψηφίζοντας και αυτή την πρότασή σας.

Επομένως το σχέδιο νόμου «Κανονισμός Λειτουργίας Μαθητικών Κοινοτήτων» έγινε δεκτό επί της αρχής, επί των άρθρων και στο σύνολό του κατά πλειοψηφία.

Στο σημείο αυτό θα σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας για τον εισηγητή και τους ομιλητές στη συζήτηση στην Ολομέλεια. Εισηγήτρια θα είναι η έφηβος βουλευτής Ευρώπη Μισαηλίδου, από τον νομό Ξάνθης και οι δύο ομιλητές θα είναι ο έφηβος βουλευτής Ιωάννης Καλούδης από τον νομό Κερκύρας και ο έφηβος βουλευτής Χρυσοβαλάντης Αργυρίου, από τον νομό Τρικάλων. Θα ήθελα να σας πω ότι αύριο είναι μια πάρα πολύ σημαντική ημέρα στην Ολομέλεια, όπου θα κάνετε όλοι ερωτήσεις κι εμείς θα πρέπει όχι μόνο να τις απαντήσουμε, αλλά να σας πείσουμε κιόλας. Σας ευχαριστώ.

Τέλος και περί ώρα 18.45' λύεται η συνεδρίαση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΝΟΜΟΥ ΒΟΙΩΤΙΑΣ**